

ಸಂಚಿಕೆ
೦೭

ನವೆಂಬರ್ ೨೦೧೬

ಬೃಂದಾವನ ವಾಣಿ

ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕೂಟ, ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿಯ ದ್ವೈಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ....

ಸಂಪಾದಕೀಯ	ಪು ೧
ಹಿನ್ನೋಟ	ಪು ೨
ವ್ಯಕ್ತಿ ಪರಿಚಯ	ಪು ೫
ನಾವು ನೋಡಿದ ಸಿನೆಮಾ	ಪು ೧೪
ಸಂದರ್ಶನ	ಪು ೧೫
ಮುನ್ನೋಟ	ಪು ೧೭

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

 ಸತ್ಯ ಪ್ರಸಾದ್
ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು

 ಡಾ. ಅಶೋಕ್ ಕಟ್ಟೀಮನಿ
ಸಂಪಾದಕ ವರ್ಗ

 ಕಾವ್ಯಾ ಕಡಮೆ
ನಾಗರಕಟ್ಟೆ
ಸಂಪಾದಕ ವರ್ಗ

 ರಾಘವೇಂದ್ರ
ಕುಂದಲಗುರ್ಕಿ
ಸಂಪಾದಕ ವರ್ಗ

 ಕೇಶವ ಪ್ರಶಾಂತ್
ಸಂಪಾದಕ ವರ್ಗ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಾತು.....

 ನಮಸ್ಕಾರ,
ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಶುಭಾಶಯಗಳು!

ಮೊನ್ನೆ ನಡೆದ ಒಂದು ಘಟನೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತುಂಬಾ ಮುದ ನೀಡಿತು, ಒಂದು ಮುದ್ದಾದ ದನಿ.. ಬಹು ಪರಿಚಿತ ದನಿ.. ಅಂಕಲ್ ! ಅಂಕಲ್ ಹೇಗಿದ್ದೀರಾ ಅಂತ ಕೂಗಿ ಕರೆಯಿತು...ಕೊಂಚ ಗಮನಿಸದೆ "ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀನಿ".. ಅಂತ ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿದೆ.. " ಫೇಸ್-ಟೈಮ್ " ನಲ್ಲಿ ನಗು ನಗುತಾ ನನ್ನ ಮಾತಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ನನ್ನ ಮಗಳ ಸಖಿ ಶ್ವೇತಾ .. ಶ್ವೇತಾ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಗುಜುರಾತಿ ಮೂಲದ ಹುಡುಗಿ, ನನ್ನ ಮಗಳ ಶಾಲೆ ಸಖಿ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತುಂಬಾ ಮಿತ್ರರು.. ಶ್ವೇತಾ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು, ಅಂಕಲ್ ಹೇಗಿದ್ದೀರಾ? ಕಾಫಿ ಕುಡಿದ್ರಾ? .. ನಾನು ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀನಿ! ... ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀಯಾ ? ನಾನು ಕಾಫಿ ಕುಡಿದೆ.. ನೀನು ಹಾಲು ಕುಡಿದೆಯಾ? ಏನ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಾ? ಅಂತ ನಾನೂ ಮರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದೆ ... ಶ್ವೇತಾ ತಕ್ಷಣ ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀನಿ , ಹಾಲು ಕುಡಿದಾಯ್ತು ಈಗ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಓದೋತಾ ಇದ್ದೀವಿ... ಪಟ್ ಅಂತ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು!!! ಅರ್ರ ರೇ ಎಷ್ಟು ಚಂದವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಮಾತಾಡಿದ್ದೀಯ ಪುಟ್ಟೇ .. ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಖುಷಿಯಾಯಿತು ಎಂತಾ ಶ್ವೇತಾಳಿಗೆ ಶಭಾಷ್ ಹೇಳಿದೆ! ಅಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು ನನ್ನ ಮಗಳು ಅನಘ - ಶ್ವೇತಾಗೆ ಕನ್ನಡ ಪಾಠವನ್ನ ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ದಂಗು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಈ ಹುಡುಗಿಯರ ಬಹಳ ದಿನಗಳ ಹೊಂಚು.. ಇದು ಒಂದು ಘಟ್ಟವೇ ಹೌದು, ನಾವು ಕನ್ನಡ ನಾಡನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ 'ಬೃಂದಾವನ' ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕನ್ನಡದ ಭಾವನೆ ಮೂಡಿಸಿದೆ, ತಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ತನವನ್ನ ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ಮಿತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿ ಕೊಂಡು ಕನ್ನಡದ ಸಿರಿತನಕ್ಕೆ ಶ್ವೇತಾ ಕೂಡ ದನಿಗೂಡಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ.. ನಾವು ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ದಶಮಾನವಾಗಿದೆ, ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಾಗೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಕನ್ನಡವನ್ನ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅತೀ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮೂರು ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದೇವೆ (೨ ಅಕ್ಕ ಸಮ್ಮೇಳನ - ಎಡಿಸನ್ ಮತ್ತು ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಿಟಿ, ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ, ೧ ನಾವಿಕ ಸಮ್ಮೇಳನ ರೇಲಿ ನಾರ್ತ್ ಕರೋಲಿನಾ). ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆದರೂ "ಅನಘ ಕಲಿಸಿ", ಶ್ವೇತಾ ಕಲಿತು "ಅಂಕಲ್ ಹೇಗಿದ್ದೀರಾ, ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀನಿ , ಕಾಫಿ ಆಯಿತಾ " ಅಂತ ನನ್ನನ್ನ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಮಾತಾಡಿಸಿದಾಗ ಮೂಡಿದ ಸಾರ್ಥಕ ಭಾವನೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಆನಂದ ನೀಡಿತು!

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೨, ೩ ಮತ್ತು ೪, ೨೦೧೬ ರಂದು ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಸಿಟಿ, ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ ಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ೯ನೇ ಅಕ್ಕ ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ , ೪೦೦೦ ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕನ್ನಡ ಬಾಂಧವರ ಜೊತೆ ಗೂಡಿ ವಿಜೃಂಭಣೆ ಯಿಂದ ಕನ್ನಡದ ತಾಯಿ ಭುವನೇಶ್ವರಿಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿದವು ೩೫೦ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೃಂದಾವನ ಸದಸ್ಯರು ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ "ರೈತ ನಿನಗೆ ನಮೋ ನಮಃ" ಕನ್ನಡದ ರೈತನಿಗೆ ಒಂದು ನಮನ, ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಯಿಂದ ರೂಪಕ ಜ್ಞಾನ ಪೀಠ ವೈಭವ, ದಶಕದ ಹಾಡಿಗೆ ನಾಟ್ಯದ ಮಿಲನ ಅದ್ವೈತ ನೃತ್ಯ ರೂಪಕ, ಅಕ್ಕಾ ಮೆರವಣಿಗೆ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಯಶಸ್ವೀ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನ ನೀಡಿದವು.

ಬೃಂದಾವನದ ಸದಸ್ಯರು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ, ಹಲವಾರು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತು ಅಮೋಘವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳ ಬೇಕೆಂದರೆ ೯ನೇ ಅಕ್ಕ ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ 'ಬೆನ್ನೆಲುಬಾಗಿ'ದ್ದರು..

ಬೃಂದಾವನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ರೂವಾರಿ ಹೊತ್ತು ೨ ವರುಷ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ, ಎರಡು ವರುಷ ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡಿಗರ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೈ ಜೋಡಿಸಿದ ಮಿಲನ ತಂಡ, ವಾಣಿ ತಂಡ, ಬೃಂದಾವನ ಟ್ರಸ್ಟಿ , ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆ ತಂಡಗಳಿಗೆ ನಾನು ಚಿರ ಋಣಿ.

(೪ ನೇ ಪುಟಕ್ಕೆ...)

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರಿಂದ.....

ಇಂತಿ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು

ಸಮಸ್ತ ಬೃಂದಾವನ ಬಳಗಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಶುಭಾಶಯಗಳು !!! ಇಂದು ಬೃಂದಾವನ ವಾಣಿಯ ಮೊದಲನೇ ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬ.... ಇನ್ನು ಹಚ್ಚ ಹಸುರಾಗಿದೆ, ಹೋದ ವರ್ಷ ಇದೆ ದಿನ ನಮ್ಮ ಮೊದಲನೇ ಸಂಚಿಕೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿತ್ತು, ನಾವೆಲ್ಲಾ ತುಂಬ ದುಗುಡದಲ್ಲಿದ್ದವು, ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಹುಸಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ, ಪ್ರತಿ ಸಂಚಿಕೆ ನಂತರ ನಮ್ಮನ್ನು ಹುರುಡುಬಿಡುವ ನಿಮ್ಮ ನೂರಾರು ಪತ್ರಗಳು, ಹತ್ತಾರು ಕರೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೈ ಹಿಡಿದು ವರುಷದ ಹೊಸ್ತಿಲಿಗೆ ಕರೆ ತಂದವು, ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಬೃಂದಾವನ ವಾಣಿ ಇಡೀ ತಂಡ ಚಿರಋಣಿ.

ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕೂಟದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ಪ್ರತಿ ಎರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಮೊದಲನೇ ವಾರ ಹೊಸ ಚುನಾಯಿತ ತಂಡ ನವ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ೨೦೧೪ ರಿಂದ ೨೦೧೬ ರ ವರೆಗೆ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ನಮ್ಮ ವೃಂದದ ಹೆಸರು 'ಮಿಲನ ತಂಡ'. ನಮ್ಮ ತಂಡದ ಕಾರ್ಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಈ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮುಗಿಯಲಿದೆ. ಅಂದರೆ ಈ ನವೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆ ಮಿಲನ ತಂಡದ ಕೊನೆಯ ಕಾಣಿಕೆ. ನಮಗೆ ಸಹಕಾರ ಕೊಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಓದುಗ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕ ನಮನಗಳು.

ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೃಂದಾವನದ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಕೊಟ್ಟ ಮಿಲನ ತಂಡದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮಲ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಅಕ್ಷರ ಭಂಡಾರ ಮತ್ತು ಕವಿ ಗೋಷ್ಠಿಗಳಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೃಂದಾವನ ವನ್ನು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ದಾಶರಥಿ ಗಟ್ಟು ಮತ್ತು ಡಾ. ಅಶೋಕ್ ಕಟ್ಟೀಮನಿ ಯವರಿಗೆ ನಾನು ಅಭಾರಿ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಮೆ ನಡೆಸುವುದು ಸುಲಭದ ಮಾತಲ್ಲ, ಗಜ ಪ್ರಸವದ ಹಾಗೆ. ಸಮರ್ಥ ತಂಡ ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಪ್ರತಿ ಸಂಚಿಕೆಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿ ಲೇಖನವನ್ನು ಹೊಂದಿಸಬೇಕು, ಪ್ರೊಫ್ ರೀಡಿಂಗ್, ಎಡಿಟಿಂಗ್, ತಿದ್ದುಪಡಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಟೀಮ್ ವರ್ಕ್. ವೈ ಏನ್ ಕೆ ಪ್ರಕಾರ 'ಬಲ್ಲವನೇ ಬಲ್ಲ ಬೆಲ್ಲದ ಸವಿಯ ! ಬಲ್ಲವನೇ ಬಲ್ಲ ಪತ್ರಿಕೆ ನಡೆಸುವ ನೋವಾ !!'

ಬೃಂದಾವನ ವಾಣಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆ ಮೊಳಕೆ ಯೊಡೆದು ಸಮರ್ಥ ಸಂಪಾದಕರ ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕಂಡ ಒಂದೇ ಹೆಸರು 'ಸರಿತಾ ನವಲಿ'. ಅವರ ಕನಸಿಗೆ ರೂಪ, ವಿನ್ಯಾಸ ಕೊಟ್ಟು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಿದವರು ಅಹೀಶ್ ಭರದ್ವಾಜ. ಬೃಂದಾವನ ವಾಣಿ ಈ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಹಾರಲು ಈ ಎರಡು ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಪರಿಶ್ರಮ ಅಪಾರ. ಇತರ ಕಾರ್ಯಗಳ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಈ ಕೊನೆಯ ಸಂಚಿಕೆಗೆ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾಗದ ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ತುಂಬ ಮಿಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ಈ ಸಾತ್ವಿಕ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು.

ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿ ಸಂಚಿಕೆಗೆ ಬೆನ್ನೆಲುಬಾಗಿ ನಿಂತು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಯುವ ಪ್ರತಿಭೆ ಕೇಶವ ಪ್ರಶಾಂತ್ ಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಪೂರ್ವಕ ನಮನಗಳು.

ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಊರುಗೋಲಾಗಿ ನಿಂತು ಸಹಕಾರಕೊಟ್ಟ ಗೆಳೆಯ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕುಂದಲಗುರ್ಕಿ ಗೆ ನನ್ನ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು.

(೪ ನೇ ಪುಟಕ್ಕೆ...)

ಹಿನ್ನೋಟ

ತಲೆಮಾರಿನ ಹಿತಕಾಯವ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ

ಅಬ್ಬೂರು ರಾಜಶೇಖರ

ಅಮೆರಿಕಾದ ವಿವಿಧ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರು ತಮ್ಮದೆ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡತನವನ್ನು ಜೋಪಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ತುತ್ತಿನ ಚೀಲ ತುಂಬಲು ಹಾಗೂ ಹೆತ್ತವರ ಕನಸು-ನನಸು ಮಾಡಲು ಹಗಲು-ರಾತ್ರಿ ಓದಿ ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿ, ನೌಕರಿ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿ ಸಮುದ್ರ ಲಂಘನ ಮಾಡಿ ಬಂದು, ಪ್ರತಿಭಾ ಪಲಾಯನದ ಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡವರು ಅನಿವಾಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರು. ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಸತತ ಪರಿಶ್ರಮ ಹಾಗೂ ಅವಿರತ ದುಡಿಮೆಯ ನಂತರ ಹಣಕಾಸು ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಿ ಅಮೆರಿಕಾದ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗುವ ರಹದಾರಿ (ಹಸಿರು ಕಾರ್ಡ್) ಪಡೆದು ಕೂಡಿಟ್ಟ ಹಣದಿಂದ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡವರು. ಕೆಲವರು ಅಲ್ಲೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದು ಲಾಲನೆ, ಪಾಲನೆ ಮಾಡಿದವರು. ಉರು ಬಿಟ್ಟುಬಂದರೂ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಪರಿಸರ, ಅಲ್ಲಿನ ರೀತಿ-ರಿವಾಜು, ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ, ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧಿಗಳು, ಹಬ್ಬ-ಹರಿದಿನಗಳು, ಉಡುಗೆ, ತೊಡುಗೆ, ಊಟ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅವರನ್ನು ಆಗಾಗ ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ.

ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಿನ್ನವಾದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಉಡುಗೆ, ತೊಡುಗೆ, ಊಟದ ಪದ್ಧತಿ ಹಾಗೂ ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ಹಿಡಿದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತವರಿನ ಕನವರಿಕೆಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತಾ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಮಾತ್ರ ಭಾಷೆ ಕೇವಲ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಕನ್ನಡದ ಭಾಷಿಕರು ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಎದುರಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಬಳಕೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಂತೆ ಯಾವುದೇ ನೆಪ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಪರರ ಬದುಕಿನ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುವ ಹವ್ಯಾಸ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ತಾರುಣ್ಯದ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಸಮಯ, ಬದುಕಿನ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಅವರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು 18ರ ಹರೆಯ ದಾಟುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವರ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ನಿರ್ಧರಿಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಯಾವುದೇ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಪೋಷಕರು ಬಾಧ್ಯಸ್ಥರಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಧಾನವೂ ಅವರಿಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಅಮೆರಿಕಾದ ಬದುಕಿನ ಆಯಾಮಗಳು, ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳೆದಂತೆ ಅನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಕಾಡಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ.

ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರು 'ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ'ಯನ್ನು 2004 ರಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈಶಾನ್ಯ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಕಂಪು ಪಸರಿಸಲು ಇಲ್ಲಿನ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅಭಿರುಚಿ ಹಾಗೂ ಉತ್ಸುಕತೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವವರೆಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲಿ ಅಗಾಗ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಹಾಗೂ ಸಂಗೀತಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಪರಸ್ಪರ ಸಂವಹನ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಂಘಟನೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಕ್ತ ವೈಪೋಷಿ ಅನ್ನದಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಹೊರತರಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ಬಹುತೇಕ ಪೋಷಕರಿಗೆ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಸಂಗೀತ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಲೆ, ನಾಟಕ, ನೃತ್ಯದಂತಹ ಅಭಿರುಚಿ ಇರುವ ಪೂರ್ವಿಕರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕುಟುಂಬದವರಲ್ಲಿ ಈ ಹವ್ಯಾಸಗಳು ರಕ್ತಗತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಒಂದು ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಈ 'ಬೃಂದಾವನ' ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನೆಲುಬಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕರಂತೆ ದುಡಿಯುವ ಕನ್ನಡದ ಬದ್ಧತೆಯ ಮನಸ್ಸುಗಳಿವೆ.

ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಮಂದಿ ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರು ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇರುವವರು. ಇವರಿಗೆ ಅಮೆರಿಕಾದ ಶಿಸ್ತು, ಸಮಯ ಪಾಲನೆ, ಸಂಚಾರಿ ನಿಯಮಗಳು, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ, ನೈರ್ಮಲ್ಯ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಲ್ಲವೂ ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊರನಾಡಿನ ಬದುಕಿಗೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಇವರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅಮೆರಿಕಾದ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಕಾನೂನಿನ ಕತ್ತಿ ತೂಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜಬಾಹೀರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಕಲ್ಪನೆಯೂ ಇವರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಉದ್ಯೋಗ ಪಡೆಯಬೇಕು, ನಂತರ ಪಡೆದ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಆ ದೇಶದ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಕೊಂಚವೂ ಉಲ್ಲಂಘಿಸದೆ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಬದುಕು ನೂಕುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ನೆಲೆಸಿದವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸಬಲರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅಮೆರಿಕಾದ ವಿಶಾಲ ರಸ್ತೆಗಳು, ಮಾಲಿನ್ಯರಹಿತವಾದ ವಾತಾವರಣ, ದೈನಂದಿನ ಬದುಕಿಗೆ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದ ನಾಗರಿಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ನೀಡುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ತುಂಬಾ ವಿರಳ. ಎಲ್ಲವೂ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಹಾಗೂ ನಿಯಮಗಳ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಒಳಗೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಭೂ ಭಾಗ ಹೆಚ್ಚು ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ. ಹಸಿರು ನಳನಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಿಸರ್ಗದ ಸೌಂದರ್ಯ ಹಾಗೂ ವೃಕ್ಷ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

(ಮುಂದಿನ ಪುಟಕ್ಕೆ...)

ಅಲ್ಲಿನ ವಾತಾವರಣ ಚಳಿ ಹಾಗೂ ಅತಿ ಚಳಿ ವಾತಾವರಣ ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತಾವ ಕಿರಿಕಿರಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ ತಕ್ಷಣ ಈ ಎಲ್ಲವೂ ಮಾಯವಾಗುತ್ತವೆ. ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ರಸ್ತೆ ಸಂಚಾರದ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ರಾಚುತ್ತದೆ. ವಾಯು ಮಾಲಿನ್ಯ ಅಸಹನೀಯಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿರುವುದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಿರಿಕಿರಿ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮನೆ ತಲುಪುವುದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಕಿರಿಕಿರಿಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಬದುಕನ್ನು ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲೇ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎನ್ನುವ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅನಿವಾಸಿ ಭಾರತೀಯರು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲೇ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮವರು- ತಮ್ಮವರು ಬೇಡವೆ? ಇಂತಹ ಮೂಲಭೂತ ಅಗತ್ಯದ ಪೂರೈಕೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕೂಟಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಹಳಬರು ಕೈಜೋಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡದ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವ ಮೂಲಕ ವಾರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸುವ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು 'ಬೃಂದಾವನ' ತೆರೆದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕರಿಗೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯ ಚಿಲುಮೆ ಆಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಮೂರು ಶಾಲೆಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸುತ್ತಿವೆ. 110 ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸೌತ್ ಬ್ರನ್ಸ್‌ವಿಕ್, ಎಡಿಸನ್ ಹಾಗೂ ಈಸ್ಟ್ ವಿಂಡ್ಸರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ಕೂಲಿ- ನಾಲಿ ಮಾಡುವ ಬಡವರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಶ್ಲಾಘನೀಯ. ಜೊತೆಗೆ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಕೇವಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪರಂಪರೆ ಇದೆ. ಅದರದೇ ಆದ ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ, ನಾಟಕ, ಜಾನಪದ ಪರಂಪರೆಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಬೆಳೆಸಲು ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸುವುದು ಮೊದಲ ಮೆಟ್ಟಿಲು. ಈ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸೂಜಿಗಲ್ಲಿನ ಸೆಳೆತದ ನಡುವೆ ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವ ಕನ್ನಡಿಗರ ಆಳದ ಆಶಯವು ಇದರ ಹಿಂದೆ ಇದೆ. ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಕೈತಪ್ಪಿ ಹೋಗಬಹುದು, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕರುಳಬಳ್ಳಿಯ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹರಿದುಕೊಂಡು ಬಿಡಬಹುದು ಎಂಬ ಆತಂಕವೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಅಡಗಿದೆ. ಈ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಹಿರಿಮೆ- ಗರಿಮೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ವೈವಿಧ್ಯ, ಸಂಗೀತ ವೈಭವಗಳಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರನ್ನು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶ ಇರುವಂತಿದೆ. ಅದು ಇದೆಯೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಅನಿವಾಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಈ ಕನ್ನಡ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಅಂತಹ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟಿವೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಮಕ್ಕಳು ಇತರ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಚುರುಕಾಗಲು ಬಹುಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆ ಕೂಡ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ವಿಶ್ವದ ಮಕ್ಕಳ ತಜ್ಞರ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವರದಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತರಾದ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವುದೇ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಕಲಿಯುವರು. ಮಗು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತದೆ, ಅರ್ಥೈಸುತ್ತದೆ, ಮಾತೃಭಾಷೆ ಕಲಿಕೆಯಿಂದ ಗ್ರಹಣಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪರಿಚಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮಗು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲದು. ಆದ ಕಾರಣ ಪೋಷಕರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಗುವಿನ ಜೊತೆ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂವಹನ ನಡೆಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಗುವಿನ ವಯೋಮಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ಪಠ್ಯವನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ರೂಪಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಪೋಷಕರು ಬಳಸುವ ಪ್ರೌಢ ಭಾಷೆ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಇಲ್ಲ ತಾನು ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಕೀಳರಿಮೆ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಇದಾವುದಕ್ಕೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡ ಉಂಟಾಗದಂತೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು.

ಕೆಲವು ಪೋಷಕರಿಗೆ ತಮ್ಮದಲ್ಲದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ದಿಢೀರ್ ಪ್ರೌಢಿಮೆ ಸಾಧಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆತುರವಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಭಾಷೆ ಅದನ್ನು ಬಳಸುವ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಬೇಗ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೋಧನ ಮಾಧ್ಯಮವೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಆದ ಕಾರಣ, ಅಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಅದರ ಕಿವಿಯ ಮೇಲೂ ಬೀಳದ ಕಾರಣ ಮಗು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಬೇರೆ ಮಕ್ಕಳ ರೀತಿಯೇ ಕಲಿಯುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಅದರ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯೂ ಕೂಡ ಶಿಕ್ಷಕರ ಹಾಗೂ ಸಹಪಾಠಿಗಳ ಅನುಕರಣೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪೋಷಕರು ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ತಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯ ಪ್ರಭಾವ ಅದರ ಮೇಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಂತೆ ತಮಿಳರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ತೆಲುಗರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಮಲೆಯಾಳಿಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಅನಿವಾಸಿ ಕನ್ನಡದ ಮಕ್ಕಳು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕನ್ನಡ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಜೊತೆಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುವ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಏಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಬಳಸುವುದು ಕಂಡು ಬಂತು. ಹೀಗೆ ಬಹುಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವುದರಿಂದ ಅನ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಬೇಗ ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅವರಲ್ಲಿ ಉದ್ದೀಪನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ನ್ಯೂಜೆರ್ಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಕನ್ನಡ ಕಲಿಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಗೀತ, ನಾಟಕ, ನೃತ್ಯ, ಜಾನಪದ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ತುತ್ಯಾರ್ಹ.

(ಮುಂದಿನ ಪುಟಕ್ಕೆ...)

ಆದರೆ ಅನಿವಾಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಈ ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆಯ ಶ್ರದ್ಧೆ ಅವರು ಕಾಲೇಜುಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತುವವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ. ಅ ನಂತರ ಅವರ ಅಭಿರುಚಿಗಳು ವಯೋಮಾನದ ಜೊತೆಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ತಾರುಣ್ಯ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳ ತವರು. ಜೊತೆಗೆ ಮೊದಲ ನೋಟದಲ್ಲೆ, ಮೊದಲ ಓದಿನಲ್ಲೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಬಿಡುವ ವ್ಯವಧಾನವಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನ ಓಟ ಸಾಗುವ ದಿಕ್ಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಹಪಾಠಿಗಳ ಆಚಾರ- ವಿಚಾರಗಳ ಜೊತೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನಿವಾರ್ಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮತನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡವರು ಮಾತ್ರ ಪರ್ಯಾಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರ ಇಡಬಲ್ಲರು. ಸುಲಭದ ಆಮಿಷಗಳಿಗೆ ಬಲಿ ಆಗುವವರು ತಮ್ಮ ಯೋಚನೆಯ ದಿಕ್ಕು ಬದಲಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಂದೆ- ತಾಯಿಗಳು ತಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಪಿಸು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಂಘರ್ಷದ ವಾತಾವರಣ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ಮೂಲದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆಕೊಂಡು ಬದುಕಲಾಗದು. ಅದು ಅವರಿಗೆ ಎಡಬಿಡಂಗಿಯಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಅತ್ತ ಅಮೆರಿಕಾದ ಪ್ರಜೆ ಆಗದೆ, ಇತ್ತ ದೇಶಿಯಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳದ ಅಪಹಾಸ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿ (ಎಬಿಸಿಡಿ- ಅಮೆರಿಕನ್ ಬಾರನ್ ಕನ್ಪ್ಯೂಸುಡ್ ದೇಶಿ) ಎಂಬ ವ್ಯಂಗ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಕನ್ನಡದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರ ಒಂದಿದೆ. ಈ ಕನ್ನಡದ ಮಕ್ಕಳು ಪೋಷಕರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಾತಾವರಣದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ದಾರಿತಪ್ಪುವುದು ವಿರಳ. ಎಲ್ಲ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲೂ ಮಕ್ಕಳು ಎಷ್ಟೇ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಿದರೂ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ದುಶ್ಚಟಗಳ ದಾಸರಾಗುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬಂದಿಯಾದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಲು ಕಾಲಾವಕಾಶವು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನಿವಾಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ತಮಗರಿವಿಲ್ಲದೆ ಅದ್ಭುತ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ದಾರಿತಪ್ಪದಂತೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಈ ಪೋಷಕರ ಶ್ರಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಲೈಂಗಿಕ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರವುಳ್ಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಂದರ ಜೊತೆ ಅನುಸಂಧಾನ ಆಗಬೇಕಾದ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಸಫಲರಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಅಂಶ. ಸಮಾಜ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಅಪವಾದಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅನಿವಾಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ತಮ್ಮಂತೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಕೂಟಗಳು ತಮಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಅದ್ಭುತ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಕನ್ನಡದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಕನ್ನಡದ ಕಂಪನ್ನು ನಾಡಿನ ಹೊರಗೆ ಪಸರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿವೆ.

- ಅಬ್ದೂರು ರಾಜಶೇಖರ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಾತು..... (೧ನೇ ಪುಟದಿಂದ ಮುಂದುವರೆದು..)

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಲು ಕೈ ಜೋಡಿಸಿದ ನನ್ನ ಸಂಸಾರ - ಪತ್ನಿ ಸಂಧ್ಯಾ ಮಲ್ಲಿಕ್ , ಮಕ್ಕಳು ಅನಘ ಪ್ರಸಾದ್ ಮತ್ತು ಅದಿತಿ ಪ್ರಸಾದ್, ಇದಲ್ಲದೆ ಹಲವಾರು ಜನರ ಬೆಂಬಲ, ಹಿರಿಯರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮತ್ತು ಹಿತೈಷಿಗಳ ಹಿತ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ನುಡಿಗಳು ಈ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಸುಂದರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಬೃಂದಾವನ 'ಸ್ಕೂರ್ತಿ' ತಂಡದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಉಟ-ದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಎರಡನೆ ಬಾರಿ ಬೃಂದಾವನ 'ಸಂಭ್ರಮ' ತಂಡದಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾಗಿ ಮೂರನೇ ಬಾರಿ ಬೃಂದಾವನ 'ಮಿಲನ' ತಂಡದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಟ್ರಸ್ಟೀ ಯಾಗಿ , ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಂಗಡ ನಗು ನಗುತ್ತಾ ಬೃಂದಾವನದ ನಂಟು ಹೀಗೆ ಇರಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮುಂದಿನ ಸಂಚಾಲಕ ತಂಡಕ್ಕೆ ಚುನಾವಣೆ ಶುರುವಾಗಿದೆ.. ಹೊಸ ತಂಡ ನಾವು ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆ ನನಗಿದೆ. ಭೆಟ್ಟಿ ಮಾಡೋಣ! ಡಿಸೆಂಬರ್ ೩ ರಂದು - ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ (ಮಕ್ಕಳೋತ್ಸವ , ದೀಪಾವಳಿ ಸರ್ವ ಸದಸ್ಯರ ಸಭೆ, ಸಂಸ್ಥಾಪಕರ ದಿನಾಚಾರಣೆ ಮತ್ತು ಚುನಾವಣಾ ಫಲಿತಾಂಶದ ದಿನ) ಮಲ್ಲಿಕ್ ಪ್ರಸಾದ್, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು - ಬೃಂದಾವನ

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರಿಂದ... (೧ನೇ ಪುಟದಿಂದ ಮುಂದುವರೆದು..)

ವಾಣಿಗೆ ಅಪಾರ ಕೊಡುಗೆ ಕೊಟ್ಟ, ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿರುವ, ಭರವಸೆಯ ಬರಹಗಾರ್ತಿ, ಹೆಮ್ಮೆಯ ಕಾವ್ಯ ಕಡಮೆ ಯವರಿಗೆ ನನ್ನ ಗೌರವ ಪೂರ್ವಕ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು.

ತಂದೆ ಸಮಾನರಾದ ಎಚ್.ವೈ.ರಾಜಗೋಪಾಲ್ ರವರು ನಮ್ಮ ಮನವಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸಿ ಸಂದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು. ಅನಿವಾಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ತಲೆಮಾರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೌಢ ಲೇಖನ ಕಳುಹಿಸಿರುವ ರಾಜಶೇಖರ್ ಅಬ್ದೂರ್ ರವರಿಗೆ ಬೃಂದಾವನ ವಾಣಿ ತಂಡದ ನಮನಗಳು.

ಕೊನೆಯ ಮಾತು: ಓದುಗ ಪ್ರಭುಗಳಾದ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಪೂರ್ವಕ ಅನಂತ ನಮನಗಳು. ಮುಂದಿನ ಬೃಂದಾವನ ತಂಡಕ್ಕೆ ಸುಸ್ಥಾಗತ !!! ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಕ್ಷರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿಸೋಣ.

ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇವೆ.

ಇಂತಿ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು

ಸತ್ಯ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ವೈ. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಸಂದರ್ಶಕರು:

ಕಾವ್ಯಾ ಕಡಮೆ ನಾಗರಕಟ್ಟೆ

ಪರಿಚಯ:

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ವೈ. ರಾಜಗೋಪಾಲ್ ಅವರು ಮೂಲತಃ ಬೆಂಗಳೂರಿನವರು. ತಮ್ಮ ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ೧೯೬೭ರಲ್ಲಿಯೇ ಅಮೆರಿಕೆಗೆ ವಲಸೆ ಬಂದವರು. 'ಗಾಂಧಿಯುಗಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿ' ಮತ್ತು 'ಸೃಷ್ಟಿ- ನಾಲ್ಕು ಜಗತ್ತುಗಳು' ಎಂಬೆರಡು ಅಪೂರ್ವ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಬಿಡಿ ಬರಹಗಳನ್ನೂ ಬರೆದ ಇವರನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಆಳ್ವಾಸ್ ವಿಶ್ವ ನುಡಿಸಿರಿ ವಿರಾಸತ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವಾರು ಪುರಸ್ಕಾರಗಳು ಅರಸಿ ಬಂದಿವೆ. ರಾಜಗೋಪಾಲ್ ಅವರು ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆಂದೇ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ 'ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗ'ದ ಸ್ಥಾಪಕ ಸದಸ್ಯರು. 'ತ್ರಿವೇಣಿ' 'ಅಕ್ಕ' ಸಂಸ್ಥೆ, ಮುಂತಾದ ಕನ್ನಡ ಕೂಟಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

೧. ನೀವು ಬರವಣಿಗೆಯ ಜೊತೆಜೊತೆಗೇ ಭಾರತೀಯ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದಲ್ಲೂ ಅಪಾರ ಆಸಕ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡವರು. ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯ ಹೇಗಿತ್ತು? ನಿಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿತ್ತೇ?

ನನ್ನ ಇಂದಿನ ಎಲ್ಲ ಆಸಕ್ತಿಗಳಿಗೂ - ಸಂಗೀತ, ಸಾಹಿತ್ಯ (ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್), ಸಮಾಜದೊಡನೆ ಒಡನಾಟ, ಸಾಂಘಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು - ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ನನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿ, ಅವರಿಂದ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಅಮೂಲ್ಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗಳೇ ಕಾರಣ. ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ತುಂಬಾ ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿ. ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಒಲವು, ಆಸಕ್ತಿ ನನಗೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಬಳುವಳಿ. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಯೋಗನರಸಿಂಹ ಅವರು ಒಬ್ಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿದ್ವಾಂಸರು. ಸಂಗೀತ, ಸಂಸ್ಕೃತ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಪಾಂಡಿತ್ಯವಿದ್ದವರು. ಮನೆಮಾತಾದ ತೆಲುಗು ಮತ್ತು ನಾಡಭಾಷೆ ಕನ್ನಡಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಅಭಿಮಾನ. ಅವರ ಹಿರಿಯರಾದ ಡಿವಿಜಿ, ಮಾಸ್ತಿ, ಗುರುಗಳಾದ ಹಿರಿಯಣ್ಣ, ಬಿಎಂಶ್ರೀ ಅವರೆಲ್ಲರ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ ಗಳಿಸಿದ್ದವರು. ಕಾಲೇಜು ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಅವರನ್ನು ಬಲ್ಲ ನಿಡುಗಾಲದ ಗೆಳೆಯ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ವಿ.ಸೀ. ಯವರು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂಗೀತ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದಂತಿದ್ದವರು ಅವರು ಎಂದು ನೆನೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕಾಳಿದಾಸನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಒಲವೋ ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್‌ನಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಒಲವು. ಸಂಗೀತ ರಸಜ್ಞ ಮತ್ತು ಕವಿ ಬ್ರೌನಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚಿಕೆ. ಅವನ ಕಾವ್ಯವೊಂದರ ಈ ಸಾಲುಗಳು ಅವರಿಗೆ ಬಹು ಪ್ರಿಯ: "... out of three sounds he frame, not a fourth sound, but a star." ಅದು ಸಂಗೀತಮಾರ್ಮದ ಉತ್ತಮ ಚಿತ್ರಣ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಅಣ್ಣ ಶೌರಿ (ಶ್ರೀ ಎಚ್.ವೈ. ಶಾರದಾಪ್ರಸಾದ್) ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ತಂದೆಯವರು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದ ಮೈಸೂರು ಕಲಾವಿದರ ತವರುಮನೆಯಾಗಿತ್ತು. ತಂದೆಯವರು ಸಂಗೀತದ ಪರಮೋಚ್ಚ ಕಲಾವಿದರೆನಿಸಿದ ವೀಣೆ ಶೇಷಣ್ಣನವರು, ಬಿಡಾರಂ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು, ವಾಸುದೇವಾಚಾರ್ಯರು ಇವರುಗಳ ಸಂಗೀತವನ್ನು ತುಂಬಾ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳಿ ಮನನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸಂಗೀತದ ಪ್ರಭಾವ ಅವರಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಅಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ವಾಸುದೇವಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ. ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಗುರುಭಾವವಿದ್ದರೂ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಇವರು ಒಬ್ಬ 'ಸನ್ನಿಹಿತ' ಹಾಗೆಯೇ ವೀಣೆ ವೆಂಕಟಗಿರಿಯಪ್ಪನವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರಿಗೂ ಆಪ್ತ ಸ್ನೇಹ. ಜೊತೆಯವರಾದ ಶ್ರೀ ರಾಳ್ಪಲ್ಲಿ ಅನಂತಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮರು, ಟಿ. ಚೌಡಯ್ಯನವರು, ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಾದ ಎನ್. ಚೆನ್ನಕೇಶವಯ್ಯ, ಬಿ.ಕೆ. ಪದ್ಮನಾಭರಾವ್ ಇವರೆಲ್ಲ ಅವರ ಆಪ್ತ ಸಂಗೀತವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಗೆಳೆಯರು.

ತಂದೆಯವರು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುಶ್ರಾವ್ಯ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಅವರು ಎಂದೂ ದೊಡ್ಡ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಚೇರಿ ಮಾಡಿ ಜನರ ವಹವ್ಯಗಳಿಗೆ ಆಸೆಪಟ್ಟವರಲ್ಲ. ಅವರ ಸಂಗೀತವೆಂದರೆ ಅದೊಂದು ಕಲಾರಾಧನೆ. ಆಪ್ತರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಂತರಂಗದ ಮಾತು. ಅವರದ್ದು ತುಂಬ ಸುಸಂಸ್ಕೃತವಾದ, ಸೊಂಪಾದ ಮನೋಭಾವ. ಶಾರೀರ ಬಹಳ ಇಂಪಾಗಿದ್ದರೂ ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಹೃದಯದಿಂದ ಹೊಮ್ಮಿದ ಸಂಗೀತ ಕೇಳುಗರ ಹೃದಯವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ತಲಪುತ್ತಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಅಕ್ಕ, ತಂಗಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಸಂಗೀತ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ ಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ ಮನಃಪೂರ್ತಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿರಿಯಕ್ಕನಿಗೆ ಪಿಟೀಲು ವಾದನ, ಎರಡನೆ ಅಕ್ಕನಿಗೆ ವೀಣಾ ವಾದನದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗೀತ ಕೇಳಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇಷ್ಟರ ಜೊತೆಗೆ ತಂದೆಯವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಅವರ ಸಂಗೀತಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಕೇಳುವ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರು ಚಿಕ್ಕವರು, ಇವರನ್ನೇನು ಅವರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಎಂದು ಯಾವತ್ತೂ ತಾತ್ನಾರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ವಾಸುದೇವಾಚಾರ್ಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಚೌಡಯ್ಯನವರು ಪಿಟೀಲು ನುಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಬಿ.ಕೆ. ಪದ್ಮನಾಭರಾವ್ ಅವರ ಲಾ ಚೇಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಟೈಗರ್ ವರದಾಚಾರ್ಯರ ಸಂಗೀತ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಅನಂತಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಹಾಡಿಕೆ, ವೀಣೆ ವೆಂಕಟಗಿರಿಯಪ್ಪನವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿ. ದೊರೆಸ್ವಾಮಿ ಐಯಂಗಾರರ ವಾದನ - ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ಕೇಳುವ ಸುಯೋಗ ನಮಗೆ ಲಭಿಸಿತ್ತು. ಇಂಥ ಸಂಗೀತ ಕೇಳಿದರೆ ಎಂಥ ಮರದ ಕೊರಡಾದರೂ ಚಿಗರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲವೆ?

(ಮುಂದಿನ ಪುಟಕ್ಕೆ...)

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ವೈ. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ತಂದೆಯವರ ಆಸಕ್ತಿ ಬರಿಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಸಂಗೀತವೂ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಿಯ. ಉಸ್ತಾದ್ ಕರೀಮ್ ಖಾನ್, ಫ್ಲೆಯಾಚ್ ಖಾನ್, ಬಡೆ ಗುಲಾಮ್ ಅಲಿ ಖಾನ್, ಪಂ. ಓಂಕಾರನಾಥ ತಾಕೂರ್ ಇವರೆಲ್ಲರ ಸಂಗೀತ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಹಿಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಕೇಂದ್ರ ಸಂಗೀತ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ್ದರಿಂದ ಅನೇಕ ಪ್ರಮುಖ ಸಂಗೀತಗಾರರ ಪರಿಚಯ ಅವರಿಗಿತ್ತು.

ತಂದೆಯವರು ಉತ್ತಮ ವಾಗ್ಗೇಯಕಾರರು. ಅವರ ಕೃತಿಗಳು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾದರೂ, ಗುಣಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವು. ಎಂ.ಎಸ್. ಸುಬ್ಬುಲಕ್ಷ್ಮಿಯವರಿಂದ ಮೊದಲಾಗಿ ಅನೇಕರು ಅವರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರ ಶತಾಬ್ದಿಯ ನಂತರ ಅಣ್ಣ ಶಾರದಾಪ್ರಸಾದರು ಅವರ ಬಗ್ಗೆ, ಅವರ ರಚನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕರು ಬರೆದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ 'ಸಂಗೀತದ ಸಿರಿ' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕ ಹೊರತಂದಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯವರು ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದಾಗ (ತಂದೆಯವರು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರು) ಅಲ್ಲಿ ಯು.ಆರ್. ಅನಂತಮೂರ್ತಿಯವರೂ, ಹಾ.ಮಾ. ನಾಯಕರೂ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಅನಂತಮೂರ್ತಿಯವರು ತಂದೆಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ಲೇಖನವೊಂದರಲ್ಲಿ "ಇಂದಿಗೂ ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಸಕ್ತಿಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ವಿಚಾರಗಳು ಮೊಳೆತದ್ದು ಶ್ರೀ ಯೋಗನರಸಿಂಹರ ಆಗಿನ ಪ್ರೀತಿಯ ಶುಶ್ರೂಷೆಯಲ್ಲಿ. ಮಲೆನಾಡಿನ ಕಾಡುಬೆಟ್ಟಗಳ ನಡುವೆ ಅಗ್ರಹಾರದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅವರು ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿದರು ಎಂಬುದು ಈ ಕಾಲದ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ತಿಳಿದವರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬಹುದು" ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿ. ಇಂದಿನ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಲೋಪ ಎಂಬುದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಎರಡನೆ ಅಣ್ಣ ನಾರಾಯಣದತ್ತರನ್ನು ಅವರಿನ್ನೂ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರದ್ಧಾನಂದರ ಗುರುಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದರು. ನಾವೆಲ್ಲ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಪೂರ್ತಿ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲೇ ಓದಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಯಮ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲೂ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಪ್ರಭುತ್ವ ಇರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್.ವೈ. ಸರಸ್ವತಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅವರ ತಂದೆ ಶ್ರೀ ವಾಜಪೇಯಂ ವೆಂಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ಸಮಾಜಸೇವಕ. ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಮುಖ ನಾಯಕರ ಮನ್ನಣೆ ಗಳಿಸಿದ್ದವರು. ಒಳ್ಳೆಯ ಅನುಕೂಲಸ್ಥ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದ ಅವರು ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಗೋಖಲೆಯವರಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೊಂಡು ೧೯೧೦ ರಲ್ಲಿ ಅವರ Servants of India Society ಸೇರಿ ಸಮಾಜಸೇವೆಯ ದೀಕ್ಷೆ ತೊಟ್ಟರು. ಆ ಸೊಸೈಟಿಯ ಮದರಾಸು ಶಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಾಲ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ತಾತನವರು ಕಾಲವಾದಾಗ (೧೯೪೧) ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು:

"I loved Venkatasubbaiya. To meet him was to love him. I have not known a more unassuming man than him. In his death the society has lost one of its most valued, loyal and devoted members, and the country has been deprived of a quiet, unostentatious and selfless workers."

ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಹತ್ತು ದಿನದ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ತನ್ನ ತಾಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡಜ್ಜಿ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮಂದಿರ ಆರೈಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವಳು. ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಅಪಾರವಾದ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದವು. ಸಮಾಜಸೇವೆಯ ಮೊದಲ ಪಾಠಗಳು ಅವಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ದೊರೆತವು. ಮುಂದೆ ಗೃಹಿಣಿಯಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಅವರ ಶಿಷ್ಯೆಯಾಗಿ ಅವರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ 'ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಕ್ಕಳ ಕೂಟ' ಮತ್ತು 'ಸರಸ್ವತಿ' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕೀಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮುಂದೆ ನಾವು ಮೈಸೂರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದಾಗ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲೂ ಮಕ್ಕಳ ಕೂಟ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಸುಮಾರು ೨೦ ವರ್ಷ ಅದನ್ನು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ನಡೆಸಿದಳು. ಮಕ್ಕಳ ಕೂಟ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಥೆ. ಅದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲ. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕದ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ವಾತಾವರಣ ಅಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸಮಾಜಪ್ರಜ್ಞೆ, ದೇಶದ ಆಗುಹೋಗುಗಳು, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮನೋಭಾವ, ಕಲಾಸಕ್ತಿ - ಇವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವುದು ಅದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಬಾಲ್ಯದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಯೋಜನವಾಯಿತು. ಆಗ ಕಲಿತ ಪಾಠಗಳು ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿವೆ.

ಈ ವರ್ಷದ ಯುಗಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ೧೧೦ನೆಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ 'ಹಲವು ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿ' ಒಂದು ನೆನಪಿನ ಪುಸ್ತಕ ಹೊರತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮ ನೆಂಟರು, ಪರಿಚಿತರು ಮತ್ತು ಹಿಂದೆ ಮಕ್ಕಳಕೂಟದಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

(ಮುಂದಿನ ಪುಟಕ್ಕೆ...)

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ವೈ. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಬಾಲ್ಯದ ದಿನಗಳನ್ನು ನೆನೆಯುವಾಗ ಜನ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಅವು idyllic (ಮುಗ್ಧ, ಮನೋಹರ) ಆಗಿದ್ದವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಅವನ್ನು halcyon days (ಶಾಂತ, ನಿರಾಕುಲ) ದಿನಗಳೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಆ ದಿನಗಳು ಎಷ್ಟು exciting ಆಗಿದ್ದವು ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಚೋದನೆ ಇತ್ತು ಆಗ. ದೇಶ, ಸಮಾಜ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆಯ ಹಂತ ತಲುಪಿತ್ತು. ಎರಡನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಮೊದಲಾಗಿತ್ತು. ೧೯೪೨ರಲ್ಲಿ ಇಡೀ ದೇಶ ಬ್ರಿಟಿಷರ ವಿರುದ್ಧ Quit India ಚಳವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹರತಾಲಗಳು, ಮುಷ್ಕರಗಳು. ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ಶಾರದಾಪ್ರಸಾದ್ ಆಗ ಮೈಸೂರಿನ ಮಹಾರಾಜಾ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ. ಆ ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಅವನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮುಖಂಡನಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಆಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ ದೇಶ ನಾಯಕರು ಎಂಥೆಂಥವರು! ನಾಯಕರ ಸತ್ಯನಿಷ್ಠತೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನಕ್ಕೆ ನಂಬಿಕೆಯಿತ್ತು. ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನೆದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇನ್ನೇನು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಆಶ್ವಾಸನೆಯ ಜೊತೆಗೇ ದೇಶ ಇಬ್ಬಾಗುವಾಗುವ ಸಂಭವವೂ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಡತೊಡಗಿತ್ತು. ರಾಜಕೀಯ ಆಂದೋಲನ, ಯುದ್ಧದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಆಹಾರ ಮತ್ತಿತರ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಪರದಾಟ (ರೇಷನ್ ಕಾಲ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು), ಜೊತೆಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ — ಇವೆಲ್ಲ ಇದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯ ತುಂಬಾ ಉತ್ತೇಜಕವಾಗಿ, ಪ್ರಚೋದಕವಾಗಿ, ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು.

೨. ಭಾರತೀಯರು ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬರುವುದು ವಿರಳವಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ನೀವು ಅಮೇರಿಕೆಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದವರು. ಆಗಿನ ಮತ್ತು ಇಂದಿನ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮನಸ್ಥಿತಿಯ ಕುರಿತು ತಮಗೆ ಏನನ್ನಿಸುತ್ತದೆ?

ನಾನಿಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಇಲ್ಲೇ ನೆಲೆಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಇಂಜಿನೀರಿಂಗ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ Ph.D. ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುವುದೆಂದೇ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಿತ್ತು. ನನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರಿಬ್ಬರು (ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಶಾರದಾಪ್ರಸಾದ್ ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಅಣ್ಣ ಮೋಹನರಾಂ) ಆ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿದ್ದು ಹಿಂತಿರುಗಿದ್ದರು. ನಾನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದೇ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಕೂಡಿಬರಲೇ ಇಲ್ಲ.

ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿರಲಿ, ಭಾರತೀಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಕಡಿಮೆಯಿತ್ತು. ಭಾರತೀಯರು ಇರುತ್ತಿದ್ದುದೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿರುವ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ. ನಾನಿದ್ದ Pennsylvania State University ಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಒಂದೇ ಭಾರತೀಯ ಸಂಘವೆಂದರೆ Indian Students Association. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಲೀ, ಪ್ರೊಫೆಸರುಗಳಾಗಲೀ, ಅವರ ಮನೆಯವರಾಗಲೀ — ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು ದಿವಾಲಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಹಬ್ಬಗಳ ಆಚರಣೆಗೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ನಾನು ಫಿಲಡೆಲ್ಫಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟೆ. ಇದ್ದುದು University of Pennsylvania ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಘ. ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳವರೂ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ಒಟ್ಟು ಪರಿಚಯವಿತ್ತು. ವಲಸೆ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ, ಇಲ್ಲಿನ ಭಾರತೀಯರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ, ನಮ್ಮ ಸಮೂಹವೂ ಒಡೆಯತೊಡಗಿತು. ಭಾಷಾವಾರು ಸಂಘಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು. ಮೊದಲಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಲವಾರು ಇತರ ಭಾಷೆಗಳ ಸಂಘಗಳಿಗೂ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಬರುಬರುತ್ತ ಅದೂ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಗಳೇ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸದಸ್ಯನಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆದರೂ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೂ ಹೋಗಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಹಳೆಯ ಸಂಘಗಳು ('ತ್ರಿವೇಣಿ' ಈ ತಿಂಗಳು ತನ್ನ ೪೦ನೆಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ನಡೆಸಿತು) ಸಾಕಷ್ಟು ಜನಬಲವಿಲ್ಲದೆ ಸೊರಗುತ್ತಿವೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಯುವಜನ (ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಐಟಿ ಜನ) ತಮ್ಮದೇ ಕೂಟಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅವರು ನೆಲೆಸಿರುವ ಸ್ಥಳದ ಪರಿಣಾಮವೂ ಹೌದು. ಈಗಿನ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಗಳು ಮನರಂಜನೆ ಇವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಇರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಈಗಲೀಗ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವ, ಅದರಲ್ಲೂ ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ಬರುವ, ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲೇ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಲವು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದು ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದೆ, ಅಕ್ಕ ನಾವಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮೊದಲಾಗುವ ಮುನ್ನ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು, ಉದಾ: ಈಶಾನ್ಯ ಅಮೇರಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನ. ಇದು ಈಗಲೂ ಅವಶ್ಯಕ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಕ್ಕ ಅಥವಾ ನಾವಿಕದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಕಲೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದು ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ನಿಜವಾದರೂ ವಸ್ತುತಃ ಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಬಂದ ಕಲಾವಿದರ ಮೆರವಣಿಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಲಿತು ಸವಿಯುವ ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಊಟಮಾಡಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ ಊಟದ ಸಾಲಿನಲ್ಲೇ ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘವೂ ತನ್ನ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಕನ್ನಡ ಕೂಟದೊಂದಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಾರಿಯಾದರೂ ಕಲಿತು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದರಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಜಿಸಿದ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಗಳ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

(ಮುಂದಿನ ಪುಟಕ್ಕೆ...)

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ವೈ. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು. ಈಗ ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಯಾರಲ್ಲೂ ಖಚಿತ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲ ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಅಂದಾಜು ಅಷ್ಟೆ. ನಾವು ಇಷ್ಟು ಜನ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿದ್ದೇವೆ, ಗಣಿತಜ್ಞರಿದ್ದೇವೆ, ಸಂಖ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿದ್ದೇವೆ. ನಾವೇಕೆ ಒಂದು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹವಾದ ಜನಗಣತಿ (ಸೆನ್ಸಸ್) ಮಾಡಬಾರದು? ಇದು ಸಮಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಗೂ ಇತಿಹಾಸಕಾರರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಲ್ಲವೆ? ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೇ ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ಅಕ್ಕ, ನಾವಿಕದಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತೇನೆ.

೩. ತಾವು ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆಂದೇ ಮೀಸಲಾದ 'ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗ'ದ ಸ್ಥಾಪಕ ಸದಸ್ಯರು. ಈ ದೂರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧ ಸಾಹಿತ್ಯದ ತುಡಿತವನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿರಿಸಲು ತಾವು ಎದುರಿಸಿದ ಸವಾಲುಗಳೇನು?

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಾನದ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಮಂದಿ ಯಾರಾದರೂ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಯಾವ ಕೂಟದ ಸದಸ್ಯ ವರ್ಗದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಒಲವುಳ್ಳವರು ಸುಮಾರು ೧೦-೧೫% ಅಷ್ಟೆ. ಇಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಜನರ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಕೂಟ ದೊಡ್ಡ, ಗಂಭೀರವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜನರ ಓಡಾಟ, ಗುಜುಗುಜು, ಮಕ್ಕಳ ನೆಗೆದಾಟ, ಸಮಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ತೋರುವ ಅಕ್ಷಮ್ಯ ನಿರಾದರ - ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗಂಭೀರ ಆಲೋಚನೆಯೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಇತರರ ಮೇಲೆ ಹೇರುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಅಥವಾ ಅವರು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಏನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೊಣಗುವುದರ ಬದಲು, ತಮ್ಮದೇ ಸಂಘವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ವಿಹಿತ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಒಂದೊಂದು ಕೂಟದಿಂದಲೂ ಹತ್ತು-ಇಪ್ಪತ್ತು ಜನ ಬಂದರೂ ನಾವು ಒಂದು ಗಣನೀಯವಾದ ಸದಸ್ಯ ಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಬಹುದು ಎನ್ನಿಸಿ ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆ ಹರಿಸಿದೆವು. ನಮ್ಮ 'ಕಸಾರಂ' ಇನ್ನಾವ ಸ್ಥಳೀಯ ಕನ್ನಡ ಕೂಟಗಳೊಂದಿಗೂ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ನಿಂತಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅವರ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ದ್ವೈವಾರ್ಷಿಕ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಆಗಲಿ, ಮನರಂಜನೆಯೇ ಆಗಲಿ ಅದು ಜನರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಗುಣಮಟ್ಟ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸುವಾಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಪೂರ್ವಾಲೋಚನೆ ಅಗತ್ಯ.

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಂದಲೂ ನಾವು ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಒಂದು ನಿಯಮ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೂ ಕಾಲಬದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಕೂಟಗಳ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲೇ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಲೋಪ ಏನೆಂದರೆ ಯಾವುದೂ ಹೇಳಿದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾರಂಭವೇ ಒಂದು ಗಂಟೆ ತಡವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಡಿಲತೆ ಅಕ್ಷಮ್ಯ. ಸಮಯಪಾಲನೆಯನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಸಮ್ಮೇಳನದಿಂದಲೂ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ.

ನಾವಿಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಹೊಸ ಸಮಾಜವೊಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಜೊತೆಜೊತೆಗೇ ನಮ್ಮ ಜನ ಇಲ್ಲಿನ ಸಮಾಜದೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಕೂಡ. ಇಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ಇತರ ಭಾರತೀಯ ಮೂಲದವರನ್ನೇ ಮದುವೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಜನಕ್ಕೆ ನಾನಾರೀತಿಯ ಹೊಸ ಅನುಭವಗಳು ಆಗುತ್ತಿವೆ. ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನ ಬಹಳ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಜಯಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ದಾಖಲೆ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಅವಶ್ಯಕ. ವಲಸೆಗಾರ ಅನುಭವ (Immigrant experience) ಎನ್ನುವುದು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಒದಗುವ ಬಹಳ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸರಕು. ಅದನ್ನು ನಮ್ಮವರು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನಗೊಳ್ಳುವಂತಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಜನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಬರೆದದ್ದೆಲ್ಲ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಜ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ನಿರಾಸೆಗೊಳ್ಳದೆ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ, ಪ್ರಕಟನೆಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗಾಗಿ ಸತತವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು, ಅವನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಇದು ನಮ್ಮ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಕಸಾರಂ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಕೇವಲ ಸಾಹಿತ್ಯ. ನಾವು ದೀಪಾವಳಿಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಪಿಕ್ನಿಕ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೊರಟರೆ ಇದೂ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿರುವುದು ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಭದ್ರವಾದ ತಳಹದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ, ಅದರ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿದೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಶುಲ್ಕ ಇಲ್ಲ. ಸದಸ್ಯತ್ವ ರಂಗದ ಆಹ್ವಾನದ ಮೇರೆಗೆ. ಸದಸ್ಯರಾಗಲು ಆಸಕ್ತಿ-ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳವರನ್ನು ರಂಗವೇ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತದೆ. ಇತರರನ್ನು ಹೊರಗಿಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ನಮಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು ಸೇರಿದರೆ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾದೀತು ಎಂಬುದಷ್ಟೆ ನಮ್ಮ ಅಶಯ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಸಾರಂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವೃತ್ತಿಪರ ಸಂಘಗಳನ್ನು (professional societies) ಹೋಲುತ್ತದೆ.

ನಮಗೆ ಇದುವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿನ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕದ ಕನ್ನಡಿಗರಿಂದ ಸಂದಿರುವ ಸಹಕಾರ, ಉತ್ತೇಜನ ಬಹಳ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರು.

(ಮುಂದಿನ ಪುಟಕ್ಕೆ...)

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ವೈ. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

೪. ತಾವು 'ಗಾಂಧಿಯುಗಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿ' ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧ ಸಂಕಲನದ ನಂತರ 'ಸೃಷ್ಟಿ - ನಾಲ್ಕು ಜಗತ್ತುಗಳು' ಎಂಬ ಅನುವಾದ ಕೃತಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡ ಓದುಗರಿಗೆ ನೀಡಿದಿರಿ. ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಅನುವಾದ - ಈ ಎರಡರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವುದು? ಏಕೆ?

'ಗಾಂಧಿಯುಗಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿ'ಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಯುಕ್ತವೋ ಹೇಳಲಾರೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕತೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಕಾವ್ಯ, ನಾಟಕ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ರಚನೆ ಆ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರುತ್ತವೆ. ನಾನು ಅಂಥದ್ದನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಕಾದಂಬರಿ ಬರೆಯುವ ಮನೋಧರ್ಮವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ! ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಆಲೋಚನೆಗಳುಳ್ಳ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ, ನಿಜ. ಅವನ್ನು ಸೃಜನಶೀಲ ಎನ್ನಬಹುದಾದರೆ ಅನ್ನಿ, ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ 'ಗಾಂಧಿಯುಗಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿ'ಯಲ್ಲಿರುವುದು ಸಮೀಕ್ಷೆ, ವಿಮರ್ಶೆಗಳು.

ಇನ್ನು 'ಸೃಷ್ಟಿ' ಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅದರ ಮೂಲವನ್ನು ಓದಿದಾಗ ಇದೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಜನಕ್ಕೆ ತಿಳಿದೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು ಅನ್ನಿಸಿತು. ಅನುವಾದ ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಸೃಜನಶೀಲತೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅನುಭವ ಬಂತು. ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಮಕ್ಕೀಕಾಮಕ್ಕಿ ಇಳಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅನುವಾದ ಆಗಲಾರದು. ವಸ್ತುವನ್ನು ನಾವು ಮೊದಲು ಅಂತರ್ಗತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅಂದರೆ ಕತೆಯಾಗಿ, ಕಾವ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗದು. ಇದನ್ನು ಕುರಿತೇ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದಿರುವ ಯು.ಆರ್. ಅನಂತಮೂರ್ತಿಯವರು 'ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಉತ್ತಮ ಗದ್ಯಕೃತಿಯನ್ನು ಓದಬೇಕೆನ್ನಿಸುವವರಿಗೆ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು...ಇಲ್ಲಿ ಆಡುವ ಮಾತೂ ಇದೆ; ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಮೇಣ ಆಕಾರಗೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳೂ ಇವೆ' ಎಂದಿರುವುದು ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಅದು ಬಿಟ್ಟರೆ, ನನಗೆ ನನ್ನ ಒಲವು ಈ ಎರಡರಲ್ಲಿ - ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ - ಒಂದು ಕಡೆಗೇ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಕವಿಗಳು ಉತ್ತಮ ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತಿಗಳೂ ಕೂಡ ಅನುವಾದಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾ: ಅಡಿಗರು. ಬಹುಶಃ ಯಾವುದೋ ಒಂದಕ್ಕೇ ಅಂಟಿಕೊಂಡವರು ವಿರಳ. ಇಷ್ಟರ ಮೇಲೆ, ನಾನೇನು ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಿತಿಯಲ್ಲ, ಬಿಡಿ. ನನ್ನಂಥವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಹತ್ವದ್ದಲ್ಲ.

೫. ತಮ್ಮ ಸಹೋದರರಾದ ಮೇಧಾವಿ ಪತ್ರಕರ್ತ ಮತ್ತು ಬರಹಗಾರ ಎಚ್.ವೈ. ಶಾರದಾಪ್ರಸಾದ್ ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಒಡನಾಟದ ದಿನಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ?

ಅಣ್ಣ ಶಾರದಾಪ್ರಸಾದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ನನಗೆ ಅದು ಎಂದೆಂದೂ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ, ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ಅದರ ಜೊತೆಜೊತೆಗೇ ಅವನ ಅಗಲಿಕೆಯಿಂದಾದ ವಿಷಾದವೂ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒತ್ತುತ್ತದೆ. ಇದು ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಮೊಟಕಾಗಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುವಷ್ಟೊಂದಕ್ಕೆ ನೀವು ತಯಾರಿದ್ದೀರೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಕಾಣೆ.

ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವಾರು ಮಂದಿ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುವಂಥ ಗ್ರಂಥ ಇನ್ನೂ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನಿಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಅಂದಿದಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ತಂದೆತಾಯಿಗೆ ನಾವು ಎಂಟು ಜನ ಮಕ್ಕಳು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವನು ಶಾರದಾಪ್ರಸಾದ್ - ನಮಗೆ ಮತ್ತು ಆಪ್ತರಿಗೆಲ್ಲ ಶೌರಿ. ನನಗೆ ಸುಮಾರು ೧೧ ವರ್ಷವಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಅಣ್ಣ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಓದು ಮುಗಿಸಿ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಸಂಪಾದಕನಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಹೀಗೆ ನಾವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆದದ್ದು ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಆಗ ಏರ್ಪಟ್ಟ ಬಂಧ ಎಂದೂ ಕುಗ್ಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಪ್ರಭಾವ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಈಗಲೂ ಗಾಢವಾಗಿದೆ. ಅದು ಇನ್ನೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ ಎಂದೂ ಅನ್ನಬಹುದು.

ಅಣ್ಣನನ್ನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಜನ (ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತರು) ಅವರು ಮೂವರು ಪ್ರಧಾನಿಗಳಿಗೆ ವಾರ್ತಾಸಲಹೆಗಾರರಾಗಿದ್ದರು, ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು ಎಂದು ನೆನೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದೇನೂ ಕಡಿಮೆ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲ, ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದೇ. ಆದರೆ ಅಣ್ಣನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಕೇವಲ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನದ್ದು ಬಹಳ ವಿಶಾಲವಾದ ಪ್ರಪಂಚ. ಅವನ ಆಸಕ್ತಿಗಳು ಒಂದೇ ಎರಡೇ! ಬಹಳ ಹರಿತವಾದ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ, ಅಸಾಧಾರಣ ಗ್ರಹಣಶಕ್ತಿ, ಗಣ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯತ್ವ, ವಿಪುಲವಾದ ಓದು, ಕಲಾವಿದರು, ಸಾಹಿತಿಗಳು, ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮುಂತಾದವರೊಂದಿಗೆ ಒಡನಾಟ, ಮತ್ತು ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಿವೇಚನೆ, ಕೌಶಲ್ಯ - ಇವೆಲ್ಲ ಅವನಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಂಡ ವಿಶೇಷಗಳು. ಇದೆಲ್ಲದರ ಜೊತೆಗೆ, ವಿನಯ. ಅಣ್ಣ ಎಂದೂ ತನ್ನ ಅಗ್ಗಲಿಕೆಯನ್ನು ಮೆರೆಸಿದವನಲ್ಲ, ಜ್ಞಾನಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದವನಲ್ಲ. ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹತ್ತು ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಣ್ಣ ಮಿತಭಾಷಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಉದ್ವೇಗಗಳನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೋರಗೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಎಂದೂ ಅತಿಭಾವುಕನಾಗಿದ್ದು (sentimental) ಕಾಣೆ.

(ಮುಂದಿನ ಪುಟಕ್ಕೆ...)

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ವೈ. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಅವನ ಕಾರ್ಯರಂಗ ಅವನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಬಹಿರ್ಮುಖಿತ್ವ ಬಯಸುತ್ತಿತ್ತೋ ಅವನ ಅಂತರಂಗ ಅಷ್ಟೇ ಅಂತರ್ಮುಖಿತ್ವವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಕಡೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಅವರ ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡಿದ್ದ. ಅವರ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದಾಗ ದೆಹಲಿಗೆ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಅಮ್ಮನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ಅವಳಿಗೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿದ್ದ.

ಹಿರಿಯಣ್ಣನಾಗಿ ಶೌರಿ ನಮಗೆ ಒಂದು ಆದರ್ಶವನ್ನೇ ತೋರಿದ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬಗೆಗೆ ಅವನು ತೋರಿದ ಪ್ರೀತಿ, ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ ಸಹಾಯ, ಹಿತವಚನ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಅನನ್ಯವಾದದ್ದು. ತಂದೆತಾಯಿಯರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬೇರಿಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಣ್ಣನೇ. ಅಣ್ಣ ಬಹಳ ವರ್ಷ ತಪ್ಪದೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹಣ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರೇ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀನು ಹಣ ಕಳಿಸಬೇಡ, ನಿನ್ನ ಸಂಸಾರದ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವರ್ಷ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕುಳಿತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ತಂದೆಯವರು ನಮಗೆ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಶ್ಲೋಕಗಳು, ಸಂಗೀತ ರಚನೆಗಳು, ದಾಸರಪದಗಳು ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಬೆಳಗಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾದಮೇಲೆ ಅಣ್ಣ ನಮಗೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಯಾಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ವ್ಯಾಯಾಮಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ.

ನನ್ನ ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನ ನೆನಪುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಣ್ಣ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಊಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನ ಕತೆ ಹೇಳಿದ್ದು. ಅಣ್ಣ ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಕತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಊಟ ಮುಗಿದು, ಕೈಯೆಲ್ಲ ಒಣಗಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಯಾರಿಗೂ ಕತೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಮನಸ್ಸೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆ ಮುಗಿಸಿದಮೇಲೆ ನನ್ನನ್ನು ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದು ಅವನೇ. ತಾನು ಹಿಂದೆ (೧೯೩೦ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ) ಓದಿದ್ದ ಮೆಥಡಿಸ್ಟ್ ಮಿಷನ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದ. ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಕ್ಲೈರ್ ಬಫ್ ಕಾಗದ ತಂದು ಅಣ್ಣ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಹಿರಿಯಕ್ಕ (ಅವಳೂ ಒಬ್ಬ ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯಳು) ಅದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ-ತಂಗಿಯರಿಗೆಲ್ಲ ನೋಟ್ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೊಲೆದು ಅದರ ರಟ್ಟುಗಳ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬರೆದು ನಮ್ಮನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವೆಲ್ಲ ಸೈಕಲ್ ಸವಾರಿ ಕಲಿತದ್ದು ಅವನ ಸೈಕಲಿನಲ್ಲೇ. ಅವನು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೋಗಿಬಂದ ಕೂಡಲೆ ನಾವು ಅವನ ಬೈಸಿಕಲ್ಲನ್ನು ದಕ್ಕುಹಾಕಿಕೊಂಡು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಅದು ಅವನಿಗೇ ಸಿಕ್ಕದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು! ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡರೂ ಬಾಡಿಗೆ ಸೈಕಲ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಎಂದೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೂ ಗದರಿಸಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲ.

ಅಣ್ಣ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್ಮೀಡಿಯೇಟ್ (ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಗಣಿತ ಐಚ್ಛಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ) ಪ್ರಥಮ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿ ಮುಂದೆ ಮೈಸೂರಿನ ಮಹಾರಾಜಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎ. (ಆನರ್ಸ್) ಓದಿದ. ತಂದೆಯವರೂ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಿ.ಟಿ. ಓದಲು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ ಇಡೀ ಸಂಸಾರ ಮೈಸೂರಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿತು.

೧೯೪೨ ರಲ್ಲಿ ಭಾರತಾದ್ಯಂತ ಬ್ರಿಟಿಷರ ವಿರುದ್ಧ Quit India ಚಳವಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅಣ್ಣ ಆಗ ಎರಡನೆಯ ಆನರ್ಸ್ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಯೂನಿಯನ್ನಿನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿದ್ದ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದು ಒಂದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಚಳವಳಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಬಲ್ಲ ಹಿರಿಯ ನಾಯಕರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಾಗಿ ಅಣ್ಣ ಆ ಮುಖಂಡತ್ವ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಉಜ್ವಲವಾಗಿ ನಡೆಸಿದ. ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷದ ತರುಣ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾತಾಗಿದ್ದ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡರಿಗೆಲ್ಲ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಆದರ, ಗೌರವ. ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷ ಮೈಸೂರು ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆರೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ. (ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಟ್ಟ ದಿನಚರಿಯನ್ನು ಸುಗತ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ರಾಜು A Window on the Wall ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪತ್ನಿ ರೋಸ್ ದಿಸೂಜ ಅದನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.) ೧೯೪೩ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕಾಲೇಜು ಸೇರಿದ ಅಣ್ಣ ೧೯೪೫ ರಲ್ಲಿ ಆನರ್ಸ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮನಾಗಿ ವಿಕ್ರಮ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ. ಅದೇ ವರ್ಷ ಅವನು ಇಂಡಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಸಂಪಾದಕನಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡು ಮದರಾಸಿಗೆ ತೆರಳಿದ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆದ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕು.

ಆಗ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನಾವಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪುರಂ ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ಆರ್. ಕೆ. ನಾರಾಯಣ್. ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾದ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನಿಗೂ ಅವರಿಗೂ ಬಹಳ ಸ್ನೇಹ. ನಾರಾಯಣ್ ಅವರ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಕಾರರಾಗಿ ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತ ಆರ್.ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಅವರೂ ಆಗ ಮಹಾರಾಜಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲೇ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ತನ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಆ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣ ನನಗೂ ನನ್ನ ಅಕ್ಕ ಕಸ್ತೂರಿಗೂ ನಾರಾಯಣ್ ಬರೆದ Swamy and Friends ಓದಿ ಹೇಳಿದ್ದ. ಆ ಕತೆ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಿಡಿಸಿತ್ತೆಂದರೆ ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತನೇ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಳೆಯರು ಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತು ರಾಜಂ ಅಗಲುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಗೆಳೆತನಕ್ಕೆ ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಭಂಗವುಂಟಾಗಿದೆ. ಮೌನವಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅದನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದ ರಾಜಂ (ರಾಜಂ ತಂದೆ ಪೊಲೀಸ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು, ತಿರುಚಿರಾಪಲ್ಲಿಗೆ ವರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ) ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದನೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನನ್ನು ತುಂಬಾ ಬಾಧಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾರಾಯಣ್ ಅವರನ್ನೇ ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೇ ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದೆ!

(ಮುಂದಿನ ಪುಟಕ್ಕೆ...)

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ವೈ. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಅಣ್ಣ ನಮಗೆ ಕತೆ ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅದನ್ನು ಬರೆದಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಮದರಾಸಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದ ಮೇಲೆ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಅದು ಮುದ್ರಿತವಾದ ಉಷಾ ಪ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎರಡು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಬಂದಿದ್ದೆ. ಆರ್.ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಅದಕ್ಕೆ ಸೊಗಸಾದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಆರ್ಟ್ ಪೇಪರಿನ ಮೇಲೆ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿದ್ದ ಆ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. 'ಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತು ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರು' ಪ್ರಕಟವಾದೊಡನೆಯೇ ಅಸಾಧಾರಣ ಯಶಸ್ಸು ಗಳಿಸಿತು. ಕಿರಿಯ ಓದುಗರಿಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಾಯಿತು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಮುದ್ರಣ, ಪ್ರಕಾಶನ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಅದು ಬಹು ಕಾಲ ಮರುಮುದ್ರಣಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಹತ್ತು-ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮುದ್ರಿಸಿತು. ಅಣ್ಣ ಮತ್ತು ನಾರಾಯಣ್ ಅವರ ಮಿತ್ರತ್ವ ಗಾಢವಾಗಿತ್ತು. ನಾರಾಯಣ್ ರಾಜ್ಯಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾಗ ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋದಾಗೆಲ್ಲ ಅಣ್ಣನನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಭೇಟಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾರಾಯಣ್ ಅವರ ಮಗಳು ಹೇಮಾ ನಾನೂ ಜೊತೆಗೆ ಓದಿದವರು ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿ ಶಿಶುವಿಹಾರದಲ್ಲಿ. ಅಣ್ಣ ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಧಾನಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಅವರನ್ನು ನೋಡಲು ನ್ಯೂ ಯಾರ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಅವರು ತಂಗಿದ್ದ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಆಗ ನ್ಯೂ ಯಾರ್ಕಿನಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ನಾರಾಯಣ್ ಅವರೂ ಬಂದಿದ್ದರು. ನಾರಾಯಣ್ ತೀರಿಹೋದಾಗ ಅಣ್ಣ "He quietly walks into sunset" ಎಂಬ ಒಂದು ಸುಂದರ ಲೇಖನ ಬರೆದಿದ್ದ.

ಅಣ್ಣ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಲ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂಬಯಿಯ Indian Express ಕಚೇರಿಗೆ ವರ್ಗವಾದ. ಬಹು ಬೇಗ ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೇರಿ ೨೬ ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೇ ವಾರ್ತಾ ಸಂಪಾದಕನಾಗಿ (News Editor) ನೇಮಕಗೊಂಡ. ಅಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪತ್ರಿಕೆಯ ವಾರ್ತಾ ಸಂಪಾದಕನಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡದ್ದು ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅವನೇ ಮೊದಲು.

೧೯೪೭ರಲ್ಲಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಾಗ ಅಣ್ಣ ಬೊಂಬಾಯಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ಹಲವಾರು ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದು (ಅಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ಪತ್ರಲೇಖಕ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂದೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ) ದೇಶದ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ನಮಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅಣ್ಣನಿಗೂ ಇಂಡಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗಕ್ಕೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದು ಅಣ್ಣ ತನ್ನ ಹುದ್ದೆಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ (ಬಹುಶಃ ೧೯೫೫) ಅಮೇರಿಕದ ಹಾರ್ವರ್ಡ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ನೀಮನ್ ಫ್ಲೆಲೋಶಿಪ್ ದೊರೆತು ಒಂದು ವರ್ಷ ಅಲ್ಲಿದ್ದ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶಕ ಐ.ವಿ. ರಿಚರ್ಡ್‌ನಂತಹ ಅನೇಕ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ವಾಂಸರ, ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ದೇಶವೆಲ್ಲ ಸುತ್ತಿದ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊ. ತೀ.ನಂ.ಶ್ರೀ. ಅವರೂ ರಾಕಿಫ್‌ಲರ್ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದ ಫೆಲೋಶಿಪ್ ಪಡೆದು ಅಮೇರಿಕದ ಪ್ರವಾಸ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಹಾರ್ವರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ೨-೩ ವಾರ ಇದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಅಣ್ಣ ತುಂಬಾ ನೆನೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಆಗ ಅಣ್ಣ ತೆಗೆದ ಅವರ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ತೀ.ನಂ.ಶ್ರೀ. ಕಟ್ಟುಹಾಕಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮರಳಿದಮೇಲೆ ಅಣ್ಣ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ Planning Commission ನವರ ಯೋಜನ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕನಾಗಿ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಅವನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕಚೇರಿಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರು. ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿ, ಮೊರಾರ್ಜಿ ದೇಸಾಯಿ ಮತ್ತು ರಾಜೀವ ಗಾಂಧಿ ಮೂವರಿಗೂ ಒಟ್ಟು ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷ ವಾರ್ತಾ ಸಲಹೆಗಾರನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಅಣ್ಣ Indian Institute of Design, Indian Institute of Mass Communications ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಅವನ್ನು ಪ್ರಮುಖ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದ. ಅಲ್ಲದೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ Indian Council for Cultural Relations ನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ದೇಶವಿದೇಶಗಳೊಡನೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದ್ದ. ದೇಶದ ಅನೇಕ ಕಲಾವಿದರ ಸ್ನೇಹ, ವಿಶ್ವಾಸ ಗಳಿಸಿದ್ದ.

ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಪ್ರೇಮ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಜಿ.ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ. ವಿ.ಸೀ. ತೀ.ನಂ.ಶ್ರೀ. ಮುಂತಾದ ಉತ್ತಮ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಕಲಿತವನು. ಅಣ್ಣ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಬಹು ಪ್ರಭಾವಯುತವಾಗಿ, ಸುಸಂಸ್ಕೃತವಾಗಿ, ಸೊಗಸಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುವ ಮಾತು. ಆದರೆ ಅವನ ಕನ್ನಡ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಅವನ ಹಲವಾರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಅನುವಾದಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗ ಅಣ್ಣನ ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ಇತರರ ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ಇರುವ ಅಂತರ ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಕನ್ನಡದ ಸೊಗಸು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿರಾಸೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಕನ್ನಡ ತುಂಬಾ ಸಹಜವಾಗಿಯೂ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಿತ್ತು; ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈವಿಧ್ಯತೆ, ನವೀನತೆ, ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಕ್ಲಿಷೆಗಳೂ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ತನ್ನ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವನು ಕನ್ನಡದೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಒಲವು. ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸ್ನೇಹ. ಎಷ್ಟೆಂದರೆ, ಕಾರಂತರು ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ರಾಜನೀತಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಉಗ್ರವಾಗಿ ಟೀಕಿಸಿಯೂ ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಬಹು ವೇಳೆ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ. ಕಾರಂತರ ಕುಡಿಯರ ಕೂಸು, ಹುಚ್ಚುಮನಸ್ಸಿನ ಹತ್ತು ಮುಖಗಳು, ಮೈಮನಗಳ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಲವಾರು ಕನ್ನಡ ಸಣ್ಣಕತೆಗಳನ್ನೂ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಸತತವಾಗಿ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ನಡೆದಿತ್ತು.

(ಮುಂದಿನ ಪುಟಕ್ಕೆ...)

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ವೈ. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಅಣ್ಣನಿಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರಿಯರಾದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡ ಲೇಖಕ ಎಂದರೆ ಕವಿ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮಹಾರಾಜಾ ಕಾಲೇಜಿನ ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಗೆಳೆಯರು. ಇವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೇ. ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ನಡುವೆ ಎಷ್ಟೇ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿದ್ದರೂ ಅವರ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ, ಪರಸ್ಪರ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಚ್ಯುತಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಹಪಾಠಿಗಳಾಗಿದ್ದವರ ಪೈಕಿ ನಿಜವಾಗಿ ತುಂಬ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿದವರೆಂದರೆ ವೀಣಾ ದೊರೆಸ್ವಾಮಿ ಐಯಂಗಾರ್ ಮತ್ತು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರು ಎಂದು ಅಣ್ಣ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಇವರಲ್ಲದೆ ಅವನಿಗೆ ಯು.ಆರ್. ಅನಂತಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಅನೇಕಾನೇಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿಗಳ ನಿಕಟ ಪರಿಚಯವಿತ್ತು. ಕನ್ನಡದ ಅನೇಕ ಸಾಹಿತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಕನ್ನಡದ ಅನೇಕ ಲೇಖಕರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಆದರಪೂರ್ವಕ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

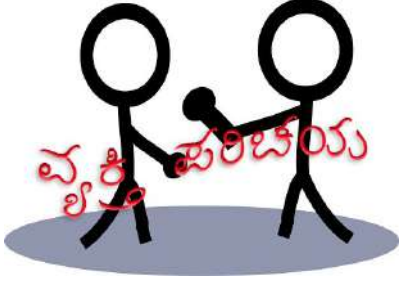
ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನ ಜೀವನ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ವಿವಿಧ ತಿರುವುಗಳಿಂದ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಅವನ ಇತರ ಒಲವುಗಳೆಂದರೆ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಕೆಟ್. ತಂದೆಯವರಿಂದ ನಮಗೆಲ್ಲ ಬಂದ ಸಂಗೀತ ಪ್ರೇಮದ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮಧುರೈ ಮಣಿ ಅಯ್ಯರ್ ಸಂಗೀತ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚು. ಒಂದು ಸಲ ನಾನು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಎಂ.ಡಿ. ರಾಮನಾಥನ್ ಸಂಗೀತವನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಬಹು ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಕೇಳಿ ಆನಂದಿಸಿದ್ದೆವು. ಅವರ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಗುಣ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದವನೇ ಅವನು. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮನ್ಸೂರರು ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಡೆಯ ಕಚೇರಿ ಕೊಡುವ ಮುಂಚೆ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಇನ್ನಾರನ್ನಾದರೂ ಆಹ್ವಾನಿಸಬೇಕೇ ಎಂದಾಗ ಅವರು ದಯವಿಟ್ಟು ಶಾರದಾಪ್ರಸಾದರನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ ಎಂದಿದ್ದರಂತೆ. ಎಂ.ಎಸ್. ಸುಬ್ಬುಲಕ್ಷ್ಮಿ-ಸದಾಶಿವಂ ದಂಪತಿಗಳು ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ಅತ್ತಿಗೆ ಕಮಲಮ್ಮನವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಹತ್ತಿರದವರು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಎಂ.ಎಸ್. ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದವರು ಅವರೇ. ಒಂದು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಕೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಗಂಗೂಬಾಯಿ ಹಾನಗಲ್ ಅವರಿಗೂ ಅಷ್ಟೇ, ಅಣ್ಣ ಎಂದರೆ ಬಹಳ ವಿಶ್ವಾಸ, ಗೌರವ. ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಣ್ಣನ ಇನ್ನೊಂದು ಆಸಕ್ತಿ ಕ್ರಿಕೆಟ್. ಅದೊಂದು ಹುಚ್ಚು ಅವನಿಗೆ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ. ಎಷ್ಟೇ ಕೆಲಸಗಳಿದ್ದರೂ ಕ್ರಿಕೆಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲೇ ಬೇಕು. ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿದಮೇಲಂತೂ ಅವನೂ ಅತ್ತಿಗೆಯೂ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಟೀವಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಪಂದ್ಯಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾಗಿನ ಅನುಭವ ಹೇಳಬೇಕು. ಸುಮಾರು ೧೯೪೫ ಇರಬೇಕು. ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯದ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಟೀಮೊಂದು ಭಾರತ ಪ್ರವಾಸ ಕೈಗೊಂಡಿತ್ತು. ಎ.ಎಲ್.ಹ್ಯಾಸೆಟ್ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ. ಫ್ಲಾಸ್ಕ ಬೌಲರ್ ಕೀತ್ ಮಿಲರ್ ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲ ಇದ್ದರು ಆ ಟೀಮಿನಲ್ಲಿ. (ಡಾನ್ ಬ್ರಾಡ್ಮನ್ ಇರಲಿಲ್ಲ.) ಅಣ್ಣ ಆಗ ಮದರಾಸಿನ ಇಂಡಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತ-ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ ಟೆಸ್ಟ್ ಪಂದ್ಯವನ್ನು ಮೂರು ದಿನವೂ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ ಅಣ್ಣ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದ. ಆ ಟೆಸ್ಟ್ ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಗೆದ್ದಿತ್ತು. ಆ ಕಾಗದದಿಂದ ನನ್ನ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಜ್ಞಾನ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಮೇಲೇರಿತ್ತು. ಆ ಆಟದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಜವಾದ ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡಿದ್ದು ಆವಾಗಲೇ. ಅಂದಿನಿಂದ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು (statistics) ದಾಖಲಿಸುವುದು, ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸುವುದು (ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಂದೂ ಮತ್ತಿತರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದವರ ಮನೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ!) - ಇವೆಲ್ಲ ಮೊದಲಾಯಿತು. ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕಾ ಕಚೇರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ೧೯೪೬ ರಲ್ಲಿ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಭಾರತದ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಟೀಮು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಪ್ರವಾಸ ಕೈಗೊಂಡಿತ್ತು - ಹಿರಿಯ ಪಟೌಡಿ ನವಾಬ್ (ಟೈಗರ್ ಪಟೌಡಿಯ ತಂದೆ) ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ. ವಿಜಯ್ ಮರ್ಚೆಂಟ್ ಉಪನಾಯಕ. ಆಗ ಆ ಟೀಮಿನ ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಿ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಹಾಳೆಯನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದ. ಇದು ಒಂದು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವಸ್ತು - Collector's item ಎನ್ನುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಅದು. ಬಹಳ ಕಾಲ ಅದನ್ನು ಜತನವಾಗಿ ಇರಿಸಿದ್ದೆ. ನಾನು ಮೈಸೂರು ಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ ಅದೇಲ್ಲ ನನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಸೇರಿತು, ಆದರೆ ಅದು ಈಗಲೂ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು. ಹಾಗೆಯೇ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಅಣ್ಣ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋದಮೇಲೆ ವೆಸ್ಟ್ ಇಂಡೀಸ್ ಟೀಮು ಭಾರತ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವರೆಲ್ಲರ ಆಟೋಗ್ರಾಫ್ ಒಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಕಳಿಸಿದ್ದ. ಫ್ಲಾನ್ಸೀ ವೊರೆಲ್, ಎವರ್ಟನ್ ವೀಕ್ಸ್ ಇವರೆಲ್ಲರ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರಗಳಿದ್ದವು.

ಅಣ್ಣ ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಕರಾದ ಟಿ.ಎಸ್. ಸತ್ಯನ್, ಟಿ.ಎಸ್. ನಾಗರಾಜನ್ ಅವರೊಡನೆ ತಯಾರಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕ Exploring Karnataka ದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮನೋಧರ್ಮ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಸೊಬಗು ಲಾಲಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ನೀವು ಅವನ್ನು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮನ್ಸೂರರ ಗಾಯನದಲ್ಲಿ ಕೇಳಬಹುದು, ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಪಟು ಜಿ.ಆರ್. ವಿಶ್ವನಾಥನ್ ಬ್ಯಾಟಿಂಗ್ ಕೌಶಲ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಇದೊಂದು ಅಪರೂಪದ ಗ್ರಹಿಕೆ.

(ಮುಂದಿನ ಪುಟಕ್ಕೆ...)

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ವೈ. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಇದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಆಸಕ್ತಿ ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ತುಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ (architecture) ಮತ್ತು ದಿನ ಬಳಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳ ವಿನ್ಯಾಸ, ರಚನೆ (design) ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ಆಸಕ್ತಿ. ಹಿಂದೆ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ವೆಂಕಟರಾಮನ್ ಅವರ ಕೋರಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಅಣ್ಣ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಭವನದ ವಿನ್ಯಾಸ ರಚನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಿತ್ರಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ, ಅಥವಾ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಮಾತುಗಳಿಗಿರುವ ಸಂಬಂಧ, ಅವುಗಳ ಸಮತೋಲನ ಇವನ್ನು ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹರೂರವರ ಬಗ್ಗೆ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಚಿತ್ರಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿದವನು ಅವನೇ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಅದರ ಮುಖ್ಯ ವಿನ್ಯಾಸಕಾರ ಅಮೇರಿಕದ ಬಹು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಿ ಮತ್ತು ರಚನಕಾರ, ಅಮೇರಿಕದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಯಭಾರಿ ಎನಿಸಿದ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಈಮ್ಸ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಈಮ್ಸ್ ಅಣ್ಣನ ಬಗ್ಗೆ “That man is a genius” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ ಈ ಆಸಕ್ತಿ ಪರಿಶ್ರಮಗಳೇ ಅವನನ್ನು ಅಹ್ಮದಾಬಾದಿನ Indian Institute of Design ನ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಲಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿದ್ದು. ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿ. ನಮ್ಮ ಉತ್ತಮ ಛಾಯಾಚಿತ್ರ ಕಲಾವಿದರು ಸತ್ಯನ್, ರಘು ರಾಯ್, ರಘುಬೀರ್ ಸಿಂಗ್ ಮುಂತಾದವರಿಗೆಲ್ಲ ಅವನ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವ.

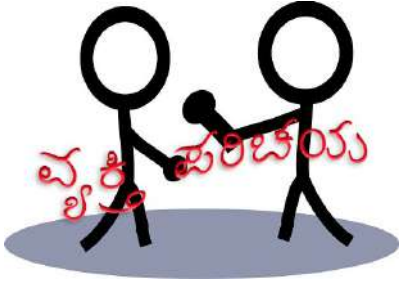
ಇಷ್ಟೆಲ್ಲದರ ಜೊತೆಗೆ ಅಣ್ಣನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಚುರುಕು ಹಾಸ್ಯವಿತ್ತು. ಅವನ ಕಾಗದಗಳು (ಯಾವಾಗಲೂ ನಮಗೆಲ್ಲ ಅವನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು) ತುಂಬಾ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು, ಲವಲವಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಮ್ಮೆ ‘ನಾಳೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಮನಹಬ್ಬ. ನಿಮ್ಮೂರಿನ ಕಾಮಣ್ಣ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ’ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದ. ಬಿಲ್ ಕ್ಲಿಂಟನ್ ಆಗ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು! ಅಣ್ಣನ ಕಡೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೈ ಬೆರಳುಗಳು ಸೆಟೆದುಕೊಂಡು ಲೇಖನಿ ಹಿಡಿಯುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಸಲ ಕೈಗೆ ಇವತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ನೆಮ್ಮದಿ ದೊರೆತಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಗದ ಬರೆಯಲು ಕುಳಿತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದ. ಸಣ್ಣ ಅಕ್ಷರಗಳ ಅವನ ನವಿರಾದ ಕೈಬರಹ ಕಡೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅಸ್ಥಿರವಾಗಿದ್ದವು. ಕಡೆಕಡೆಗೆ ಬರೆಯುವುದಿರಲಿ, ಮಾತೂ ಕೂಡ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳೆಂದರೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ. ಆದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅದೂ ಇದೂ ತಿಂಡಿ ಪೆಪ್ಪರಮಿಂಟು ಆಟದ ಸಾಮಾನು ಕೊಟ್ಟು ಮುದ್ದುಮಾಡುವ ರೀತಿಯದಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಆದರೆ ಪ್ರೀತಿವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳಿಂದ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಕ್ಕಳ ಕೂಟ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಾಗ ಅದರ ಮೊದಲ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಅಣ್ಣನೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದ. ಅನಂತರ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮೈಸೂರು ಮಕ್ಕಳ ಕೂಟದೊಂದಿಗೂ ಅವನಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಅವನೂ ಅವನ ಗೆಳೆಯರೂ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ದೇಶೀಯ ವಿದ್ಯಾಶಾಲಾ ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯ ಎಂಬ ಅರಿವು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಶಂಕರ್ಸ್ ವೀಕ್ಷಿಯ ಶಂಕರ್ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ Children’s Book Trust ನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವರ್ಷ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ತನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಡುವು ಸಿಕ್ಕಾಗೆಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ದೆಹಲಿಯ ಚರಿತ್ರಾರ್ಹ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೋರಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ, ಅವುಗಳ ಇತಿಹಾಸವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಯಾರೇ ಆದರೂ ಅವನೊಡನೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಕಳೆದರೆ ಸಾಕು, ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೊಂದು ಹೊಸ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಣ್ಣ ಒಬ್ಬ ಅಸಾಧಾರಣ ಓದುಗ. ಆ ಓದು ನಾನು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿತ್ತು. ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಚಾರಗಳು, ಸಂಗೀತ ಮತ್ತಿತರ ಕಲೆಗಳು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಅವನಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರವೇಶ. ಕಡೆಯವರೆಗೂ ನಾಲ್ಕು ದಿನಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಟೀವಿ, ಆಕಾಶವಾಣಿಯ ವಾರ್ತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಪ್ಪದೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಕಡೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಕೈಲಿ ಹಿಡಿಯುವುದೂ ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ್ದ ವಾರಕ್ಕೆ ಐದಾದರೂ ಪುಸ್ತಕ ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ, ಈಗ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಐದು ಪುಸ್ತಕ ಓದುವುದೂ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು. ಅವನ ಜ್ಞಾನದಾಹ ಕಡೆಯವರೆಗೂ ತೀರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಲ ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬರವಣಿಗೆಯ ಗುಟ್ಟು “wide reading and occasional writing” ನಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಎಂದೂ ಮರೆತಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ನಂತರ ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ವಾರ್ತಾಸಲಹೆಗಾರರಾಗಿ ಬಂದ ಸಂಜಯ್ ಬಾರೋ ಅವರಿಗೂ ಅಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟ ಸಲಹೆ ತುಂಬಾ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬರೆಯಿರಿ ಎಂದು.

ಅಣ್ಣ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಎಂದೂ ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧನೆಗಾಗಿ, ತನ್ನ ಆಸ್ತಿ, ಪ್ರಭಾವ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರದ ದುರುಪಯೋಗ, ನೀತಿಭ್ರಷ್ಟತೆ, ಲಂಚಕೋರತನ ಎಲ್ಲವೂ ದೇಶವನ್ನೇ ಕಬಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನಂಥ ನಿಸ್ಪೃಹರು, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರು, ಶುಚಿವಂತರು ಎಲ್ಲೋ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ (ನಿವೃತ್ತನಾದಮೇಲೆ ಆರು ಬಾರಿ ಅವನಿಗೆ extension ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು) ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಹಣದಲ್ಲಿ ದೆಹಲಿಯ ಪಶ್ಚಿಮ ವಿಹಾರ್ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡರು ಅನೇಕರು ಮತ್ತಿತರರು ತಾವೇ ಮುಂದೆ ಬಂದು ದೆಹಲಿ ಬೆಂಗಳೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ನಿವೇಶನ ನೀಡಿದ್ದನ್ನೂ ಅವನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಅವನಿಗೆ ಬಂದ ಸನ್ಮಾನಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನಗದು ಪಾರಿತೋಷಕವೂ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಅವನು ಅಲ್ಲೇ ಯಾವುದಾದರೂ ಸೇವಾಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ.

(ಮುಂದಿನ ಪುಟಕ್ಕೆ...)

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ವೈ. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಅದನ್ನು ಮನೆಗೆ ತರುತ್ತಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ತಾನು ನಿವೃತ್ತನಾದಾಗ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಕಾಲದ ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಒಳಗುಟ್ಟುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಹಿರಂಗ ಪಡಿಸುವ, ಅಮೇರಿಕದ tell-all ರೀತಿಯ ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಯುವನೆನೋ ಎಂದು ಹಲವರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದರು. ಅದೊಂದೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಜನರ ಒತ್ತಾಯದ ಮೇಲೆ ಎಂ.ಜೆ. ಅಕ್ಬರ್ ಅವರ Asian Age ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರದ ಅಂಕಣ ಬರೆಯಲು ಮೊದಲಿಟ್ಟ. ತಾನು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಕಲಾವಿದರು, ಸಾಹಿತಿಗಳು, ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳು ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ. ಅವನು ಕೈ ನೀಡಿದ್ದು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಷ್ಟೆ, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಲ್ಲ.

ಅಣ್ಣ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ನವಜಾಗೃತಿಯ ಮನುಷ್ಯ. Renaissance man ಎನ್ನುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಅಂಥವನು ಅವನು. ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಚರಿತ್ರಕಾರ ರಾಮಚಂದ್ರ ಗುಹ "He was the most civilized man I knew" ಎಂದಿದ್ದರು.

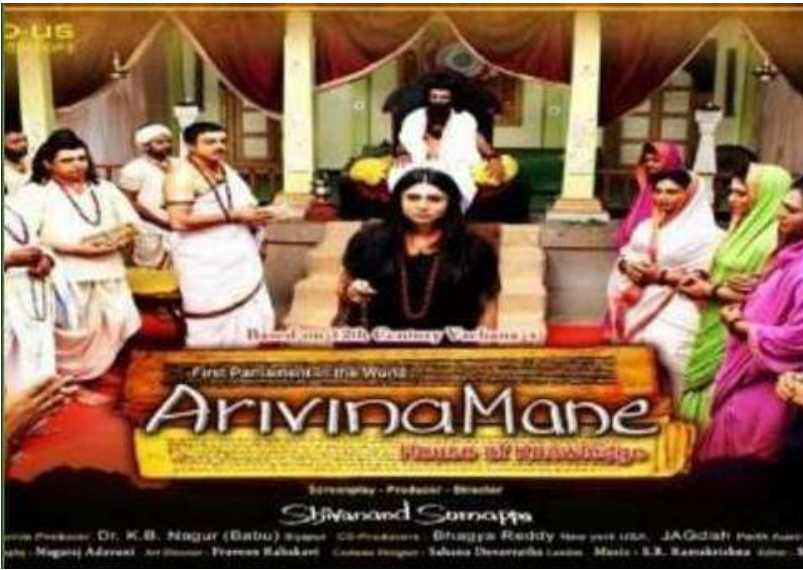
ನಮ್ಮ ಅತ್ತಿಗೆ ಕಮಲಮ್ಮ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಅಣ್ಣ ತೀರಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಸಾಂತ್ವನಗೊಳಿಸುತ್ತ ಹಿರಿಯಣ್ಣನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ತಂದೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ, ಅಲ್ಲವೇ? - ಎಂದಿದ್ದರು.

ಅಂಥ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಿ ತರೋಣ?

###

ನಾವು ನೋಡಿದ ಸಿನಿಮಾ...

ನಾಗತಿಹಳ್ಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದ..

ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕುಂದಲಗುರ್ಕಿ

"ಅಮೇರಿಕಾ ಅಮೇರಿಕಾ", "ಅಮೃತಧಾರೆ" ಹಲವಾರು ಸೃಜನಶೀಲ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ನಾಗತಿಹಳ್ಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಅವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆದ "ಅಕ್ಕ" ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಇತ್ತೀಚಿನ ಚಲನಚಿತ್ರವಾದ "ಇಷ್ಟಕಾಮ್ಯ" ಅಕ್ಕದ ಚಲನಚಿತ್ರ ಮಹೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಜನಸಂದಣಿಯಿಂದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕಮಂದಿರ ಸಂಪೂರ್ಣ ತುಂಬಿಹೋಗಿದ್ದು ಅವರ ಚಲನಚಿತ್ರ ಹಾಗೂ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಮೇಲಿರುವ ನಂಬಿಕೆ ಅಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಈ ಚಿತ್ರದ ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ಕಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿದವರಿಗೆ suspense break ಆಗಬಹುದು..ಓದುವುದು ನಿಮ್ಮ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದು..

"ಇಷ್ಟಕಾಮ್ಯ"ವನ್ನು ಸ್ನೇಹಿತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಜೊತೆನೋಡುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶ ಬಂದಿತ್ತು. ಒಬ್ಬ ಸೃಜನಶೀಲ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಜೊತೆ ಕೂತು, ಅವರ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿ ಆ ಚಿತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಬ್ಬ ವೀಕ್ಷಕನಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ treat ..ಅವರೊಂದಿಗೆ ಚಿತ್ರದ ಅನುಭವಗಳ ಸಂವಾದ ಮಾಡುವುದು Icing on the cake ತರ . ಹಲವಾರು ವೀಕ್ಷಕರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಉತ್ತರ. ಇದರ ಒಂದು ಹಿನ್ನೋಟ..

ಪ್ರ: ಇಷ್ಟಕಾಮ್ಯ ಚಲನಚಿತ್ರ ದೊಡ್ಡೇರಿ ವೆಂಕಟಗಿರಿರಾವ್ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿ ಆಧಾರಿತ ಚಲನಚಿತ್ರ .ಇದು 80 ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಸುಧಾ ವಾರಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದಂತ ಕಥೆ. ಸುಮಾರು ಮೂರು ದಶಕಗಳ ನಂತರ ಚಲನಚಿತ್ರವಾದ ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾದಂಬರಿ. ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವೇನು?

ನಾಚ: ನನಗೆ ಪುಸ್ತಕ ಓದುವ ಹುಚ್ಚು. ಹಲವಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳು,ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆ ಓದುವಾಗಲೆಲ್ಲ ಉತ್ತಮವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಆರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಮುಂದೊಮ್ಮೆ ಕಥೆ ಅಥವಾ ಕಥಾಪಾತ್ರಗಳು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರಲಿ ಎಂದು. ಈ ಚಿತ್ರದ ಅರ್ಥದಷ್ಟು ಭಾಗ ಕಾದಂಬರಿ ಆಧಾರವಾದರೂ, ಉಳಿದರ್ಧ ಭಾಗ ಈಗಿನ ವಾಸ್ತವಿಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನ ಸಂಖ್ಯೆ ಮಿತಿಮೀರಿದ್ದು ಅದರ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಗಂಡಹೆಂಡತಿಯರು ವಿಚ್ಛೇದನೆಯ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗಂಡನ dress sense ಸರಿ ಇಲ್ಲಾ ಎಂದೋ. ಹೆಂಡತಿಯ ಅತಿಯಾದ cleaning sense ಎಂದೋ.. ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಲು ಹಲವಾರು ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಚಲನಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರ: ಈ ಚಲನಚಿತ್ರದ ಹೆಸರಿನ ಉದ್ದೇಶ ?

ನಾಚ: ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಅದೇ ಹೆಸರಿನ ಧಾರವಾಹಿಯ ಹೆಸರಿದಲಾಗಿದೆ. ದೊಡ್ಡವರು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುವಾಗ "ಇಷ್ಟಕಾಮ್ಯ ಸಿದ್ಧರ್ಥಂ" ಎನ್ನುವುದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಈ ಕಥೆಯ ಹಂದರವನ್ನು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಇದೇ ಹೆಸರಿದಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರ: ಹಲವಾರು ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಚಿತ್ರದ ಅಂತ್ಯ ಬೇರೆಯಿರಬೇಕಿತ್ತು. ಅದಿತಿ ಹಾಗೂ ಆಕಾಶ(ನಾಯಕ/ನಾಯಕಿಯರು) ಒಂದಾಗಿ ಬೇಕಿತ್ತು. ಇದು ಕೂಡ "ಅಮೇರಿಕಾ ಅಮೇರಿಕಾ" ಚಲನಚಿತ್ರದಂತೆ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯಾಗಿದೆ ಏಕೆ?

ನಾಚ: ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಿತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗಲೂ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಅದರ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಲಾಗುತ್ತೆ..ಈ ಚಿತ್ರವೂ ಇದಕ್ಕೆ

ಹೊರತಲ್ಲ. ನಿರ್ದೇಶಕ ತನ್ನ ಆಪ್ತರೊಡನೆ ಕುಳಿತು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಅಂತ್ಯಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ ಇರುವುದರಿಂದ, ಇದೇ ಸರಿ ಅಥವಾ ಇದೇ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅನುಭವಗಳು ಹಾಗೂ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಚಿತ್ರದ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ವೀಕ್ಷಕನ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಬಿಡುವುದೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಂತ್ಯ ..

(ಮುಂದಿನ ಪುಟಕ್ಕೆ...)

ನಾಗತಿಹಳ್ಳಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದ..

ಪ್ರ: ಈ ಚಿತ್ರದ ನಾಯಕ ನಿಜವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದು ತಪ್ಪು ..ಅವನ ಮದುವೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು "ಅಚ್ಚರಿಗೆ" (ಇನ್ನೊಬ್ಬ ನಾಯಕಿ) ಹೇಳಬೇಕಿತ್ತು .. ಅಚ್ಚರಿಗೆ ಮೋಸವಾಗಿದ್ದು ಕೆಲವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ..

ನಾಚ: ಇಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ್ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಚ್ಚರಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ "ನಾ ನಿನಗೆ ಏನಾಗಬೇಕು?"

ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗಲೂ ಎಲ್ಲ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಹೆಸರಿರಬೇಕಾ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ..ಎರಡು ಬಾರಿಯು ಅವನು ವಿಷಯ ಹೇಳುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗುತ್ತಾನೆ ."ಅಚ್ಚರಿ" ಚಿತ್ರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕವಲಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗ ಕೇಳಿದಾಗ ನಿರ್ದೇಶಕರು(ನಾ.ಚಂದ್ರ) ಯಾವ ಕಡೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ತೋರಿಸುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಉಜ್ವಲ ಭವಿಷ್ಯ ಮುಂದಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಲು..

ಪ್ರ: ಈಗಿನ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗ ಹಾಗೂ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳ ಚಿತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ..

ನಾಚ: ಕನ್ನಡಚಿತ್ರದ ವೀಕ್ಷಕರು ಬಹಳ ಪ್ರಬುದ್ಧರು ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಬುದ್ಧತೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದುಂಟು.ಜನ ಚಿತ್ರ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕುವಾರ review ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಚಿತ್ರಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಒಳ್ಳೆ ಚಿತ್ರಗಳು ನಾಲ್ಕು ವಾರ ಬಾಡಿಗೆ ಕಟ್ಟಲಾಗದೆ ಎತ್ತಂಗಡಿ ಆಗುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಮೊದಲು ಚಿತ್ರಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿರ್ದೇಶಕನ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಚಿತ್ರಕಥೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟು ಬರುತ್ತಾರೆ..ಇದು ಚಿತ್ರದ Commercial success ನಿಂದ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಚಿತ್ರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ..ಪರಭಾಷೆ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳು ಸಹ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚಿತ್ರಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ಇದರಿಂದ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ತಮ ಚಿತ್ರಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಪ್ರ: ಚಲನಚಿತ್ರ ಮಾಡುವಾಗ ಆದ ಘಟನೆಗಳು?

ನಾಚ: ಶ್ರೀಮತಿ ಜಯಶ್ರೀಯವರ ಪಾತ್ರ , ಅದೊಂದು ನಿಜ ಜೀವನದ ಘಟನೆಯನ್ನು ಆದರಿಸಿದ್ದು.. ಮಗನ ಮದುವೆಯನ್ನು ಕಾಣುವ ರೀತಿ. ಸಾವು ಬರುವ ಮುಂಚೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ಅಶುಭ ಶಕುನದ ದೃಶ್ಯಗಳು ಅವರ Intuition ಅವನ ಸಾವು ಬರುವ ರೀತಿ, ಚಿತ್ರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆದ ಅಪಘಾತ , ಚಿತ್ರಮಂದಿರ ಪಡೆಯುವಾಗ ಆದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಮೆಲಕು ಹಾಕಿದರು. ಸರಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ನಿರಂತರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗಾದ ಮೇಲೂ ಇನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮುಗಿದಿರಲಿಲ್ಲ..ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಆಯಿತೆಂಬ ನೆಪದಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದೊಂದು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆಲ್ಲ ಒಂದು ಮರೆಯಲಾರದ ಅನುಭವ. ಅವರ ಚಿತ್ರದಂತೆ ಮೃದುಭಾಷೆ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಎಲ್ಲರ ಮನ ಗೆದ್ದಿದ್ದರು..

- ರಾಘವೇಂದ್ರ

ಕನ್ನಡ ಕೂಟದ ಮುಂಬರುವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು

Dec 3
\$25 Non-Members
Children \$5 (2 to 12 Years)
Buy online @ brindavana.org
\$15 ENTRY

ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ

ಮಕ್ಕಳೋತ್ಸವ, ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ, ದೀಪಾವಳಿ ಸಂಭ್ರಮ, ಚುನಾವಣಾ ಫಲಿತಾಂಶ /ನೂತನ ತಂಡದ ಪರಿಚಯ

Brindavana Kannada Shaale Presents
ಜ್ಞಾನ ಪೀಠ ವೈಭವ
Gnaan Peeta Vaibhava

Children Competition
Deepavali Special

Children Program & Prizes
Special Entertainment

ಯುವ ಬೃಂದಾವನ
ಕನ್ನಡ ಕಲೆ • ಕನ್ನಡ ಬರಹ • ಕನ್ನಡ ಬರಹ
YUVA BRINDAVANA
Achieve More

Brindavana Kannada Rajyotsava

Makkalotsava, Deepavali , Annual Day,
Elections Announcement & New Team Intro

Cross Roads North Middle School
December 3, 2016 - 11 AM to 8 PM
635 Georges Rd South Brunswick, NJ 08852

ಸದಸ್ಯತ್ವ ಮಾಹಿತಿ

ಬೃಂದಾವನ ಕನ್ನಡ ಕೂಟ ,ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡಿಗರ ಪರವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ನ್ಯೂ ಜೆರ್ಸಿ ಮತ್ತು ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಇರುವ ಕನ್ನಡ ಬಾಂಧವರೆಲ್ಲ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ಎಂಬ ವಿನಂತಿ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ ಬೃಂದಾವನದ "ಸದಸ್ಯತ್ವ". ವಾರ್ಷಿಕ , ದ್ವೈ ವಾರ್ಷಿಕ , ಅಜೀವ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸದಸ್ಯತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ,ನಿಮಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ. ಈಗ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಇಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆನ್ಲೈನ್ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. www.brindavana.orgಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಪಡೆಯಿರಿ. ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ e-mail ಮುಖೇನ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ವಿವರ ಬಂದು ಸೇರುವುದು. ನಿಮ್ಮ ಈ ಬೃಂದಾವನ, Karnataka Cultural Organization - Brindavana (KCOB) NJ, USA. 501(3)(c)ಪಡೆದ ಚಾರಿಟಿ ಸಂಸ್ಥೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾಣಿಕೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ರಹಿತ.

ಏನಾದರೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ president@brindavana.orgಗೆ ಇ-ಮೇಲ್ ಮಾಡಿ.

